

T E D N I K

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Leto XXVI. št. 6

Ptuj, 15. februarja 1973

Cena 1 din

Kje smo pri

DOGRAJEVANJU MARIBORSKE IN PTUJSKE BOLNIŠNICE

Odbor za gradnjo splošne bolnišnice Maribor je lani začel z organizirano akcijo za dograditev bolnišnice. Za izpolnitev programa dograditve prvotno dogovorjeni način zbiranja sredstev v regiji prek pogodb, s katerimi so se delovne organizacije obvezale prispevati 0,5% od kosmatih osebnih dohodkov za dobo pet let – nikakor ne zadošča, da bi lahko zbrali 80% potrebnih sredstev – 20% je delež republike. Razlogov je več: povečan obseg graditve zaradi programske naloge, ko gre za drugi medicinski center v SR Sloveniji, podražitve gradbenih storitev in medicinske opreme ter dejstvo, da vse delovne organizacije niso podpisale pogodb ali so jih podpisale za manj kot za 0,5% ali za krajši čas.

Ce nočemo, da bo mariborska bolnišnica zdrsnila na raven obrobne bolnišnice, bo treba spremeniti zbiranje finančnih sredstev. V mislih imamo predloženo povečanje prispevne stopnje v višini 0,75% od kosmatih osebnih dohodkov in sicer od 1. januarja 1973 leta dalje za dobo pet let. V tak program je vključena tudi gradnja ptujske bolnišnice.

Z dosedanjimi sredstvi in iz lastnih virov je bolnišnica že zgradila naslednje objekte: cestišča in parkirišča ter preložitve kablovodov, kanalizacijo od izliva do ginekologije, kotlarno s cisternami, krematorijem in podzemeljskim hodnikom do ginekološke stavbe, podzemeljski hodnik od ginekološke do infekcijske stavbe ter do kirurške s priključkom na dermatološko stavbo, hospitalno stolpnico, posteljni objekt, transformatorsko postajo bolnišnice in prizidek k stavbi patologije na radioizotopni laboratorij in umetne ledvice. Skupna vrednost objektov, ki so v gradnji, znaša 37.043.331 din. Do konca leta 1972 so zbrali 38.258.851 din. Ostalo bo torej še 1.215.520 din. Ker pa je treba zgraditi še dosti objektov, bo denarja premalo, če se ne bo začelo z novim načinom zbiranja finančnih sredstev. Program gradnje predvide-

va v naslednjih petih letih naslednje objekte: dograditev hospitalne stolpnice, kisikarne, podzemeljskega hodnika do hospitalne stolpnice s priključkom na interni oddelek in na oddelek za patološko morfološko, funkcionalnega trakta (operativnih prostorov, intenzivne nege, kirurških ambulanc in drugo), obnovu obstoječih prostorov sedanje kirurgije, ureditev okolja, nakup nadomestnih stanovanj za objekte, ki jih je treba rušiti, bolnišnično pralnico in lekarno. Skupna vrednost gradnje teh objektov znaša 248.337.871 din. Če od te potrebne vsote odštejemo delež republike in sredstva, ki jih bo prispevala bolnišnica sama ter ostanek že zbranega denarja, še vedno ostane odprtih 183.173.403 din. K tej vsoti pa je treba pristiati še denar za dograditev ptujske bolnišnice (adaptacije in oprema kirurgije ter ambulantskega bloka v znesku 12.100.000 din. Tako je skupna potrebna vsota 195.273.403 din).

Res je, da bo uvedba nadaljnjega 0,75% namenskega prispevka dodatno zmanjšala dohodek gospodarstva, vendar je mogoče samo na ta način rešiti vprašanje dograditve obeh bolnišnic, ki predstavljata pomemben delež družbenega standarda. Bolnišnična zdravstvena služba je bila že leta nazaj v pogledu odernizacije in razširitve kapacitet zapostavljena. Zagotovljena so ji bila le sredstva za redno poslovanje, vedno pa so se odlagale obnove in novogradnje. Takšnega odnosa si gotovo ne moremo več dovoliti, saj dobro poznamo nevzdržno stanje v specialističnih ambulantah, prenatrpanost bolniških sob ter dotrajanost objektov in naprav.

M. Munda

Boris Zihelr v Ptuj

V torek, 13. februarja 1973, je obiskal Ptuj profesor Boris ZIHERL, znani družbeni delavec in eden vodilnih marksistov v Sloveniji. V nadaljevanju seminarja za vodstva organizacij ZKS je popoldne ob 14. uri v dvorani Narodnega doma v Ptuj govoril širšemu občinskemu političnemu aktivu o temi: „Današnja aktualnost misli Marksa, Engelsa in Lenina“. Za tem pa je imel v klubu mladih še daljši razgovor o marksistični vzgoji mladega rodu s profesorji in učitelji ptujskih srednjih in poklicnih šol.

F. F.

Uspešno delo krajevne skupnosti Ptuj

Svet krajevne skupnosti Ptuj je v petek, 9. februarja 1973 popoldne pregledal delo v letu 1972, predvsem obračun dohodkov in izdatkov krajevnega samoprispevka, program dela iz prispevka za uporabo mestnega zemljišča ter razpravjal o problematiki kanalizacije in vodovoda v Ptuj.

Predsednik sveta Lojze CENC je v uvodnem poročilu naglasil, da se je delo krajevne skupnosti odvijalo v mejah možnosti, kljub temu pa so v lanskem letu naredili precej v prid občanov. Program dela, ki so si ga zastavili v začetku lanskega leta je bil v celoti izpolnjen, na nekaterih področjih pa tudi presežen. Zlasti velja omeniti, da je sredi lanskega leta KS Ptuj prevzela od Komunalnega podjetja vzdrževanje in čiščenje nje ulic in zelenic na območju mesta. Od takrat se je marsikaj izboljšalo tako glede čistoče mesta kot tudi delovnih pogojev delavcev, kljub temu pa še ni vse tako kot bi bilo treba in kot bi si želeli.

Posebno skrb je krajevna skupnost tudi v lanskem letu posvečala modernizaciji ulic in cest. Asfaltirali so skupno nad 3 km cest in poti, to je Tiho pot, cesto Budina–Brtje, del ceste Suha veja–Podlehnik, Erjavčev pot ter ulice: Čufarjevo, Langusovo, Panonsko, Remčevo, Vodovo, Zupančičevo in ulico Lackove čete. Vsa ta dela so veljala nekaj nad 730 tisoč dinarjev, od tega so skoraj polovico ali 317 tisoč prispevali občani s dodatnim prispevkom, občinski cestni sklad je prispeval 74.000 din, občinski komunalni sklad okrog 95.000 din po 10 tisoč dinarjev za sta še prispevali krajevni skupnosti Rogoznica in Videm pri Ptuj.

Pri ptujski krajevni skupnosti že več let nadvse uspešno deluje servis za nego bolnikov na domu, kjer je zaposlenih 7 strokovno usposobljenih negovalk, ki pod zdravniškim vodstvom nadvse uspešno opravljajo svoje delo. Za delo tega servisa kaže polno razumevanje tudi komunalni zavod za socialno zavarovanje Maribor, s podružnico v Ptuj, ki prispeva tri četrtnine stroškov, eno četrtnino pa občinska skupščina. Pri tem velja omeniti že nekaj-letno skrb za ostarele občane, trenutno je na območju KS Ptuj 427 občanov starih nad 75 let, ki se odraža v vsakoletni organizaciji srečanja, v obdaritvi socialno ogroženih in podobno. Po tem pozitivnem vzgledu so se začele zgleđovati že tudi nekatere druge krajevne skupnosti v ptujski občini.

Posebej velja omeniti aktivno delo štaba za civilno zaščito in odbora za splošni ljudski odpor, ki delujeta v okviru krajevne skupnosti in uspešno sodelovanje z drugimi krajevnimi skupnostmi, zlasti s Kidričevim, s KS z območja Maribora in seveda z večino sosednih krajevnih skupnosti.

V razpravi so vsi sodelujoči ugodno ocenili prizadevanja sveta krajevne skupnosti, opozorili pa so še na vrsto nalog, ki jih bo treba odločneje reševati v letošnjem letu. Predvsem so se zavzeli za čimprejšnjo ureditev Osojnikove ceste od avtobusne postaje do hotela, predlagali so tudi, da se naj ponovno uredi pločnik na desni strani Osojnikove ceste ob železniški progi, ker bo tako za pešce varneje in ljudje tudi sedaj hodijo tam, čeprav ni pločnika. Opozorili so na nujnost nastavitve mestnega paznika, ki bi naj predvsem v parkih vzdrževal red, na vzdrževanje domov SZDL na Vičavi in na Bregu ter na vrsto drugih problemov, z namenom, da bo naš stari Ptuj lepši in bolj urejen.

F. Fideršek

Denar od prekrškov občinam

Odborniki obeh zborov ormoške občinske skupščine se prejšnji četrtek na svoji skupni seji med drugim obravnavali poročili občinskega sodnika za prekrške ter poročilo o delu občinskega sodišča. Z delom obeh organov so bili odborniki zadovoljni, posebej razveseljiva pa je ugotovitev, da se število prekrškov in kazenskih zadev v občini bistveno ne povečuje – povečanje je opaziti le na področju prometa in gospodarskih prestopov.

Pri obravnavi dela občinskega sodnika za prekrške je ormoška občinska skupščina podprla predlog občine Velenje in Ljubljana Šiška, po katerem bi naj spremenili usnutek zakona o prekrških tako, da bi 50 odstotkov dohodkov od izrečenih kazni dobila republika, drugo polovico pa občina. Znano je, da se je do sedaj ves ta denar stekel v republiški proračun, medtem ko sodnike za prekrške plačujejo občine.

Jr

vreme

do nedelje, 25. februarja 1973.

Polna luna bo v sredo, 17. februarja ob 11.06.

Napoved: Bo pretežno lepo vreme in toplo. Tu in tam so možne posamezne plohe.

Alojz Cestnik

BISTRŠKI PROBLEMI

Samoprispevek za nove šole

Zadnja, že 24. seja odbora za obnovo in razširitev šolskega prostora pri SO Slov. Bistrica je bila v novi šoli v Poljčanah. Eden od vzrokov za tako izbiro je ta, da so s tem poudarili drug velik uspeh svojega že skoraj petletnega dela. Drugemu delu seje so prisostvovali tudi predstavniki vseh delovnih organizacij, ki so sodelovale pri projektiranju in gradnji šole in so se ob zaključku del skupno pogovorili o vsem, kar je spremljalo njihovo skoraj leto in pol dolgo prizadevanje.

Ker je analiza temeljita in dolga, bomo iz nje povzeli le nekaj najbolj značilnih ugotovitev:

Do 31. 12. 1972 so zbrali 5.951.509 din. Planirali so, 7.650.212 din. Tako beležimo izpad 1.698.703 din, kar je tudi vplivalo na zaostajanje sprejetega programa. Medtem, ko so sredstva od OD, od obrti in od pokojnih redno dotekala, večina delovnih organizacij svojih pogodbenih obveznosti ni v redu izpolnjevala. 16 delovnih organizacij in zavodov pogodb sploh ni podpisalo ali so odklonile podpis.

Do konca lanskega leta so potrošili sredstva samoprispevka v naslednje namene: adaptacija in dozidava osnovne šole Makole (vključno z opremo) 1.838.531 din; ureditev prostora za kurilnico in prispevek k adaptaciji šolskih prostorov v posebni osnovni šoli 58.293 din; ureditev novih učilnic v zgradbi združnega doma za osnovno šolo Šmartno na Pohorju 21.740 din; popravilo strojev v osnovni šoli Kebelj 25.345 din; prispevek k skupni kotlarni za ogrevanje osnovne šole II. v Slov. Bistrici 219.964 din; za komisijo, ki je izdelala predračunsko dokumentacijo in prioriteten red obnove osnovnih šol 12.598 din in novogradnja v Poljčanah 6.792.157 din. Gradnji v Makolah in v Poljčanah je delno sofinancirala tudi republiška izobraževalna skupnost s srednjeročnim posojilom v višini 3.169.000 din.

Ob uvedbi samoprispevka je bilo dogovorjeno, da bodo najprej obnovili in dozidali osnovno šolo v Makolah, nato pa v Poljčanah. Dela v Makolah so končali leta 1970. Takoj so začeli s pripravami za rešitev poljčanskega šolskega okoliša. Toda že uvodne razprave so pokazale, da ni smotno dograjevati osnovno šolo v Zg. Poljčanah, ker tam živi le 1/5 šoloobveznih otrok. 4/5 jih je v centru Poljčan. S prestavitvijo centra pa bi morali dograditi 12 učilnic, to bi pa bilo dražje od novogradnje.

Se vedno je neizpolnjeno del zastavljenega programa. Treba bo urediti še 14 šolskih zgradb v občini. Ob tem se v javnosti najpogosteje pojavljajo vprašanja, kakaj je program v taki zakasnitvi in kako je moglo zmanjkati denarja, saj je bil vendar planiran za razširitev in obnovo vseh šol v občini. Ze dva odgovora vsaj delno pojasnjujeta ta vprašanja: sredstva so dotekala zelo neredno in pomanjkljivo, po predpisih pa se ne more pristopiti k investiciji, dokler niso zagotovljena vsa sredstva, poleg tega so se tudi cene gradbenega materiala in storitev povečale za več kot dvakrat.

Za uresničitev celotnega programa v občini potrebovali še 12.930.450 din, kar je v primerjavi s planiranimi sredstvi ob uvedbi samoprispevka

povečanje za 198 %. Zgornji znesek pa bi bilo moč zbrati v naslednjih petih letih po enakih virih in osnovah kot sedanj.

Komisija, ki je ocenila tehnično vrednost šol v občini, predlaga naslednji vrstni red obnove šolskih zgradb: Kebelj, Črešnjevce, Laporje, Zgornja Poljskava, Prihova, Studenice, Pragersko, Šmartno na Pohorju, Spodnja Poljskava, Posebna osn. šola, Tinje, Slov. Bistrica, Zgornja Ložnica in Oplotnica.

V drugem delu seje so prisotni poudarili, da je bilo ves čas gradnje nove šole v Poljčanah izredno dobro sodelovanje med projektantom, izvajalcem in nadzorno službo, tako da so vse nastale probleme sprti reševali. Tudi vsa dela, gradbena, obrtna in inštalacijska, so opravljena izredno kvalitetno. Posebej pohvalno pa je tudi to, kar je sicer redkost, da so bila opravljena v roku, celo dva dni prej. In ob zaključku velja zapisati še delež nekaterih delovnih organizacij, ki so prispevale k pocenitvi gradnje. Tako je IMPOL iz Slov. Bistrice v aluminiju prispeval vsaj 90.000 din, Monter je svoje delo opravil zastonj, Staklo iz Zagreba je prodalo steklo po znižanih cenah, pa tudi EMI iz Poljčan je vgradil kup drobnega inštalacijskega materiala, ne da bi ga zaračunal.

M. MUNDA

PROGRAM DELA SVETA SO ORMOŽ ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU

Porast števila prometnih prekrškov

Na območju občine Ormož se število prometnih prekrškov iz leta v leto povečuje. Lansko leto jih je bilo 535. V strukturi prekrškov je bilo največ (307) vožen brez vozniškega dovoljenja, na drugem mestu so prekrški vožnje vozila pod vplivom alkohola (70). Število prekrškov je dejansko mnogo večje, saj so sodniku za prekrške predani tisti, ki se branijo plačati mandatne kazni. Tudi občinsko sodišče Ormož je lansko leto obravnavalo 69 primerov ogrožanja prometa na javnih cestah. Rešili so 44 primerov, od tega 34 primerov z obsojilno sodbo. Posledice prometnih nesreč pri rešenih zadevah so bile 8 hudo telesno poškodovanih in 28 lažje poškodovanih oseb. Materialna škoda pri teh nesrečah znaša približno 265.000,00 dinarjev. Največ prometnih nesreč se je pripetilo ob petkih, sobotah in nedeljah, glede na dnevni čas pa v mraku ali ponoči. Najpogostejši vzroki za prometne nesreče so izsiljevanje prednosti, pretresno prehitavanje, neprimerna hitrost in vinjenost. Pri sodniku za prekrške pa vožnja brez vozniškega dovoljenja.

Zaradi boljšega reda in discipline na cestah je nujno pričeti (ali nadaljevati) z organizirano prometno vzgojo in preventivno službo. Milica in sodnik za prekrške ne morejo prometne varnosti učinkovito izboljšati. Novo ustanovljeni svet skupščine občine Ormož za preventivo in vzgojo v cestnem prometu bo

VSE NAPORE ZA USPEŠNO GOSPODARJENJE

V soboto, 3. februarja 1973 je imela letno konferenco organizacija sindikata tovarne glinice in aluminija v Kidričevem. Prisotni so najprej poslušali obširno poročilo predsednika tovarniškega zbora sindikata tov. Markoviča, ki je zelo kritično in tudi samokritično ocenil minulo obdobje dela sindikalne organizacije v tovarni kot tudi ostalih sindikalnih organizacij v OZD. Jasno je bilo poudarjeno, da delo sindikalne organizacije ni potekalo tako, kot je bilo zasnovano s programom dela in, da je vse delo mnogo preveč slonelo le na ožjem predstevstvu, kajti mnogi izvoljeni člani tovarniškega zbora svoje naloge niso jemali resno in odgovorno. Mnogo nerešenih problemov je obravnaval tajnik TZS tov. Veličkovič, ki je tudi ocenil vse sprejete zaključke in sklepe iz letnih konferenc OSS v OZD kot pozitivne in za zelo bogato gradivo za oblikovanje bodočih programov dela v OSS pri OZD in v TGA Kidričevu. V razpravi, v kateri so sodelovali predsedniki novoizvoljenih izvršnih odborov sindikata v OZD, ot tudi ostali delegati in vabljene gosti ter vodilni tovarni iz delovne skupnosti TGA, je izhajalo predvsem to, da je treba vse napore usmeriti v uspešnejše gospodarjenje v podjetju, ki je pred težkimi in zahtevnimi preizkušnjami. Nekateri nerešeni notranji problemi, kot so osnutek pravilnika o delitvi osebnih dohodkov ter določeni problemi v proizvodnji postavljajo pred delovni kolektiv odgovorno in zahtevno

nalogo. Nekatero napake iz minulih let sedaj zaostrojuje napore za njihovo odpravo, kar se tudi vidi iz tega, da kolektiv dela največji problem prav osnutek pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, kar bi moralo biti že končano, bo se pa po vsej verjetnosti moral s tem vprašanjem ukvarjati centralni delavski svet podjetja pa tudi delavski sveti v OZD in sindikat bosta morala biti soudeležena pri čimprejšnji ureditvi tega vprašanja. Na stabilizacijskih ukrepih je bilo mnogo poudarka, saj je precej razpravljavec vedno poudarjalo pomen stabilizacije, istočasno pa ugotavljalo, da v tej smeri le ni bilo dovolj napravljen. Seveda bo nujno potrebno misliti tudi na kratkoročne ukrepe v stabilizaciji znotraj delovne organizacije. Glavni direktor podjetja dipl. oec. Milan Krajnik je svojo razpravo posvetil vprašanju stabilizacije in urejanju notranjih problemov, pri čemer je poudaril, da TGA po svojih močeh že sedaj uvaja razne ukrepe, ki ublažujejo vse težje naloge v gospodarjenju in poslovanju podjetja. Omenil je tudi sodelovanje s tovarno IMPOL iz Slovenske Bistrice ter še nekaterimi drugimi podjetji, pri čemer pa je menil, da je prav v sodelovanju z IMPOLOM iskati širokih možnosti uspešnega poslovanja obeh podjetij. Nekaj ljudi je zadolženih za pripravo raznih podatkov, ki so nujni za prikaz eventualnega uspešnega sodelovanja med podjetjema.

M. F.

glede na veliko število prekrškov in nesreč na cestah imel več pomembnih nalog.

Znano je, da prometnih nesreč ne zakrivajo vedno povzročitelji, ampak se le-te pripetijo tudi zaradi slabega, predvsem neurejenega stanja na cestah, nepravilno postavljenih prometnih znakov in tudi na določenih križiščih, železniških prehodih in tako dalje. Razne težave povzročajo voznikom motornih vozil tudi neurejeni cestno prometni predpisi, ki so raztreseni v številnih zveznih, republiških in delno tudi v lokalnih predpisih. Nujno je, da se zadevna zakonodaja uredi z enotnimi predpisi.

Ena pomembnih nalog, ki si jo je postavil svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, bo skupaj s strokovnimi organi proučiti kritična mesta, tako imenovane črne točke na ormoških cestah ter poskrbeti za takšne prometne označbe, ki bodo zagotavljale najvarnejšo vožnjo.

V Ormožu predvidevajo ob 700-letnici mesta, ki jo bodo praznovali letos, rekonstruirati vse glavne prometnice. Člani sveta že sedaj razmišljajo, kje bi bilo potrebno označiti prehode za pešce in kje bo potrebno postaviti druge vodoravne oznake na cestišču. Pravi čudež je, da se ob sedanjem stanju prometa skozi Ormož ne pripeti več prometnih nesreč. Posebno nevaren je del Ptujске ceste pri osnovni šoli. Otroci tekajo čez cesto v slašičarno in nazaj skoraj ves dan, medtem ko

prehoda za pešce sploh ni ali pa je slabo viden. Na tem mestu bi bilo nujno postaviti utripajoči svetlobni znak, saj se v nasprotnem lahko pripeti najhujše.

V krajevnih središčih, ki so v zadnjih letih asfaltirala svoje ceste in ulice (Kog, Tomaž, Središče ob Dravi) na katerih vozniki-motornih vozil radi pospešijo hitrost, ne bo napak označiti prehode za pešce. Takšne oznake bodo morebiti narekovale postavitev drugih prometnih opozoril.

Za boljše preventivno delo v prometu bo potrebno ugotoviti, kakšen je obseg preventivno vzgojnega dela na osnovnih šolah in v ta namen sklicati posvetovanje ravnateljev in drugih prosvetnih delavcev, zadolženih za pouk prometne vzgoje. V prvih pomladanskih mesecih bodo organizirali tudi občinsko šolsko tekmovanje pod geslom „Kaj veš o prometu“ in najboljšo ekipo poslali na V. republiško tekmovanje.

V preventivno vzgojno delo na področju prometa bo treba pritegniti tudi širši krog občanov, predvsem voznikov motornih vozil in drugih udeležencev v prometu. V ta namen bodo poživili delo avto-moto društva ter jim dali tudi večjo materialno in strokovno pomoč.

Pričajemo lahko, da bo takšno sistematično delo stanje na naših cestah občutno izboljšalo.

jr

Stroj je naša last

S SINDIKALNEGA ZBORA V „J. K.“ V ORMOŽU

Delo sindikalne organizacije tovarne Jože Kerenčič je bilo v minulih dveh letih tesno povezano z delom vse delovne organizacije, saj ni možno ločiti interesov kolektiva podjetja od ciljev interesov članov sindikata. Temu primerno je bilo tudi poročilo, ki ga je v soboto naš redni letni konferenci podal predsednik sindikalne podružnice Milan Kovačič.

V obdobju dveh let je prešlo mnogo gospodarskih, političnih in kulturnih akcij, pri katerih je sindikalna organizacija tovarne Jože Kerenčič opravila veliko vlogo. Spomnimo naj samo na sprejem sporazuma o delitvi dohodka in osebnih dohodkov, s čimer so sindikalni delavci imeli veliko dela. Osebnih dohodki pred sporazumom so bili zelo nizki, najnižji npr. 610 dinarjev, sedaj pa so zvišani na 900 din. Vzoredno so se osebni dohodki povečali tudi vsem drugim v podjetju. Ljudje najraje govorijo o osebnih dohodkih, vsi se čutijo prizadeti, nekateri to tudi javno povedo ali se pritožujejo, zopet drugi s premislekom gledajo na možnosti podjetja in podobno. Včasih je kdo upravičeno prizadet in se tudi ugodni njegovi prošnji, če je bila dokazana napaka pri izračunu, opisu delovnega mesta ipd. Nikoli pa se še ni zgodilo, da bi kdo rekel, da je dobil preveč, čezavno so tudi takšni. Je med drugim poudaril Kovačič.

Med večje naloge sindikalne organizacije spadajo tudi ukrepi za stabilizacijo gospodarstva. Splošno varčevanje v delovni organizaciji je dobro uspelo, medtem pa je potrebno opozoriti na nekatere splošno človeške lastnosti v odnosu do dela in strojev. Veliko problemov je s čistočo dvorišča, saj je bilo za te namene potrebno izdajati posebne delovne naloge in to samo zato, ker nekdo ni opravil tistega, kar mu narekujejo delovni predpisi in čut odgovornosti. Zgodi se da odpadki, polizdelki in deli embalaže ležijo vse križem po dvorišču, nikogar pa zara di tega „ne boli glava“.

Kovačič je pozval vse zaposlene tudi k boljšemu odnosu do strojev.

„Z veliko muko smo kupili nekaj strojev za predelavo plastike, kar je res je res, novi stroji, ogledje si jih — predvsem pa njihove dele (matice) kako so poškodovani, obtočeni in pri tem ni nihče videl nikogar, ki bi tolkel po strojih — zelo čudno. Kako malo se zavedamo, da so ti stroji tako moji kot tvoji, skratka naši. Zato ne smemo dovoliti, da nam nekdo uničuje naše stroje, ker jih moramo drago plačati. Kupiti bomo morali nove stroje in si spet ne bomo mogli povečati osebnih dohodkov.“ Res je tako, človek škoduje samemu sebi.

Pismo tovariša Tita je presenetilo tudi delavce tovarne Jože Kerenčič ter jih zadložilo za vrsto nalog, ki jih moramo v naši družbi čimprej urediti. Sindikalna organizacija je organizirala tudi sestanke vseh zaposlenih, na katerih so spregovorili o socialnem razlikovanju, razvoju podjetja, stabilizaciji, likvidnosti, stanovanjski problematiki ter ustanavljanju TOZD. Veliko je sindikalna organizacija storila še pri referendumu za združenje delavskega in kmečkega zdravstvenega zavarovanja, kjer so delavci tovarne Jože Kerenčič pokazali veliko razumevanja za izenačitev pravic. Sicer pa je sindikalna organizacija delovala na vseh področjih dogajanja v podjetju navzven pa v občinskem sindikalnem svetu.

O delovnih uspehih in nadaljnjem razvoju podjetja je spregovoril Milan Ritonja. Med drugim je povedal, da je podjetje s svojim strokovnim kadrom omogočilo, da delavci glede na stabilizacijske ukrepe ne bodo prejeli zmanjšanih osebnih dohodkov, kot se dogaja drugje. „Naše terjatve so večje od naših obveznosti“ je med drugim poudaril. V nadaljevanju pa je obširno govoril o nadaljnjem razvoju podjetja, ki stopa v nedvomno pomembno fazo svojega napredka.

Jr

Poiskati je treba rešitev

Pred nedavnim so na pobudo krajevne skupnosti Miklavž pri Mariboru sklicali skupno sejo predstavnikov krajevnih skupnosti Miklavž, Marjeta na Dravskem polju in Kidričevo. Na dnevnem redu je bila ena sama točka in sicer vprašanje dokončnega asfaltiranja še preostalega dela ceste Kungota—Prepolje—Marjeta—Dobrovoce—Miklavž. Kot je znano, je na tej relaciji položenega že precej asfalta, ki so ga uredili vaščani določenih vasi s samopriskom, del ceste na ptujskem območju in del ceste na mariborskem območju pa bi želeli asfaltirati in tako dokončno v celoti urediti to cesto. V razpravi so predstavniki poudarjali nujnost asfaltiranja preostalega dela ceste, nikdo pa ni mogel posredovati kaj konkretnjega o potrebnih sredstvih, oz. kje ta sredstva dobiti. Dogovorili so se za ponovno sejo predstavnikov krajevnih skupnosti, zato bomo kaj več o tej skupni akciji lahko poročali drugič, ko bo zadeva jasnejša.

M. F.

PRIPRAVE NA VOLILNO KONFERENCO SZDL V KIDRIČEVEM

V krajevni organizaciji SZDL Kidričevo so pričeli s pripravami na volilno konferenco. Glede na zahteve in odgovorne naloge v tem in naslednjem letu je treba namreč vključiti v novo vodstvo KO SZDL nove kadre, ki bodo voljni delati v tej organizaciji. Vse bolj namreč prihaja do izraza dejstvo, da posamezniki ne želijo delati v odboru ker smatrajo, da to za njih ni aktualno in potrebno. Razne akcije, kot so postavitve spomenika Borisu Kidriču, priprave na izvedbo referenduma za uvedbo krajevnega samopriskevka za naselje Kidričevo I, ki se vedno nima na območju celotne krajevnne skupnosti uvedene tega samopriskevka — so zahtevne in odgovorne ter je nujno konkretno in tesno sodelovanje vseh družbeno-političnih organizacij v Kidričevem.

M. F.

Mladoletniki pri ormoškem sodniku za prekrške

Število prekrškov, ki so jih storili mladoletniki na območju občine Ormož je lansko leto močno poraslo, saj je bilo pravnomočno kaznovanih kar 132 mladoletnikov. (Leta 1970 39 in leta 1971 92). Posebno viden je porast prekrškov na področju kršitev predpisov o prometni varnosti. Od skupnega števila 132 kaznovanih je namreč kar 112 kaznovanih zaradi kršitev prometne varnosti. Zaradi prekrška zoper javni red in mir je bilo kaznovanih 14, zaradi kršitev predpisov s področja gospodarstva so bili kaznovani 3 in zaradi kršitev drugih predpisov 2 mladoletnika.

Od skupno 112 kaznovanih mladoletnikov zaradi prekrška prometne varnosti je bil kar 101 kaznovan

zaradi vožnje motornega vozila brez vozniškega dovoljenja.

Pri prekrških zoper javni red in mir gre predvsem za nesposobno vedenje na javnem kraju, motenje nočnega počitka in miru ter pretepe.

Lansko leto je bilo število mladoletnikov — povratnikov, to je tistih, ki so bili že dva, tri, štiri ali večkrat kaznovani nekoliko manjše, zato je bilo izrečenih tudi manj varstvenih ukrepov prepovedi izdaje vozniškega dovoljenja. Za vse mladoletnike je bilo pred izdajo odločbe o prekršku zahtevano mnenje skrbstvenega organa ormoške občinske skupščine, kot to zahteva temeljni zakon o prekrških.

NOVO DRUŠTVO UPOKOJENCEV V KIDRIČEVEM

Koncen januarja so v veliki dvorani TGA v Kidričevem ustanovili društvo upokojencev z območja KS Kidričevo, ki se je udeležilo veliko število upokojencev — bivših članov tovarne glinice in aluminija, bili pa so na tem občnem zboru predstavniki DU iz Hajdine, v katero so do sedaj bili vključeni tudi upokojenci iz KS Kidričevo kot tudi predstavniki iz Maribora in Ljubljane. Bogo Hmelina kot predsednik pripravljalnega odbora ter tajnik Adolf Vodusek sta povedala, da je v Kidričevem že dolgo časa obstajala želja, da bi v tem kraju ustanovili društvo upokojencev, saj živi v krajevni skupnosti precej upokojencev, ki so si vedno želeli društvo domačemu kraju. Podporo so dobili tudi pri tovarniškem odboru sindikata TGA ter krajevne skupnosti, ki sta podpirala njihove želje po ustanovitvi lastnega društva. Tudi na letni konferenci tovarniškega sindikata je bila poudarjena želja, da bi naj novoizvoljeni organi v sindikatu tpravne vnaprej posvečali vso pozornost temu društvu in mu pomagali pri uresničevanju njegovih ciljev.

FM

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

Ta teden se je končalo tekmovanje v kegljanju, v katerem je sodelovalo dvajset ekip, oz. 220 tekmovalcev. Vrstni red prvih desetih ekip je naslednji: TGA 697 kegljev; Vinko Reš 686 kegljev; Železničar 660 kegljev; TAP 645 kegljev; Elektrokovinar 642 kegljev; PP 634 kegljev; Zdravstvo 621 kegljev; Borec 620 kegljev; Sigma 610 kegljev in Pleskar 604 kegljev.

Vrstni red ekip v celotnem tekmovanju je naslednji: TAP 55 točk; TGA 49 točk; Sigma 34 točk; Podlehnik 33 točk; Elektrokovinar 33 točk; Izbira 27 točk; Vinko Reš 25 točk; Kmetijski kombinat 24 točk; Mercator 20 točk; DES 19 točk; TVI Majšperk 18 točk; Železničar 18 točk; Perutnina 15 točk; Zdravstvo 14 točk; Borec 13 točk; Agrotransport 12 točk; Pleskar 11 točk; Opekar 10 točk; Olga Meglič 9 točk; občina Ptuj 9 točk in sodišče 3 točke. V delavskih športnih igrah v letu 1972/73 sodeluje 21 sindikalnih ekip in so te po udeležencih do sedaj najštevilnejše športne igre v občini.

RODILE SO:

Stefanija Kajič, Zg. Hajdina 104 — Mojco; Božena Gomilšek, Središče 124 — Miro; Elizabeta Furek, Videm 24 — Milanko; Zorka Vidič, Formin 70 — Srečko; Danica Piberčnik, Vuznetinci 40 — Renato; Marija Golnar, Slavšina 55 — Ireno; Milica Mlakar, Dravci — Marijo; Franciška Vrščič, Polenci 48 — Brigito; Danica Zuran, Panovska 2 — Vanjo; Amalija Voglar, Veliki Okič 34 — Romana; Stefka Zemlak, Dravinjski vrh 8/a — deklico; Amalija Merc, Belavšek 37 — deklico; Lidija Kukovec, Frankovci 4 — Ireno; Albizija Horvat, Kajzar 44 — Darka; Marija Emeršič, Lancova vas 56 — dečka; Marjetka Zamuda, Panovska 5 — Alenko; Zdenka

Kajzersberger, Gerečja vas n.n. — Alenko; Cvetlana Kostanjevec, Novi vas 92 — Romana; Ana Klemenčič, Savci 48 — Boruta; Anica Zuran, Medribnik 12 — Natašo; Dragica Kozel, Skorba 43/c — dečka; Veronika Zidarič, Središče 105 — Simono.

POROKE:

Franc Grlica, Podvinci 83/a — Amalija Ferš, Sedlašek 111; Ciril Prigl, Lackova 13 in Matilda Maršič, Lackova 13; Jožef Črešnik, Mestni vrh 83 in Ida Ritonja, Krčevina P. Ptuj 23.

UMRLI SO:

Marija Polajžer, Dežno 25, 191891, umrla 5. februarja 1973.

POVEZOVANJE SREDNJEGA ŠOLSTVA V PTUJU

Ideja o povezovanju srednjega šolstva v enotne centre ni nova. V nekaterih občinah v Sloveniji so jo že uresničili. Taka ideja pa je nova v Ptuj, saj se je porodila šele pred dobrimi tremi meseci. Kljub razmeroma kratkemu času so za njeno uresničitev napravili že precej.

Z združitvijo srednjih šol bodo v Ptuj dosegli predvsem večjo enotnost in sodelovanje. Center bo združena organizacija dela z vsako šolo kot TOZD. Prednosti take povezave bodo nedvomno velike in mnogostranske. Med najbolj pomembnimi bo vsekakor delno skupno pedagoško upravno vodenje centra. Težnje po združevanju so se sicer kazale tudi že do sedaj. Tako so imeli pred kratkim skupno pedagoško konferenco, na kateri je govoril Zivko Pregl, predsednik CK ZMS, ta teden pa so na podobni konferenci imeli v gosteh Borisa Zihlerja. Z ustanovitvijo srednješolskega centra bodo tudi povečali športno aktivnost dijakov in njihovo kulturno udejstvovanje, ob njej pa se kažejo tudi velike možnosti za idejno politično izobraževanje dijakov.

Center bo lažje odgovoril na vprašanje, katere srednje šole Ptuj sploh potrebuje. Sprva bo verjetno kazalo ostati pri sedanjih, v prihodnosti pa bo najbrž že tudi aktualna tehniška srednja šola, vsaj strojni odsek. Ob tem ne gre pozabiti na izobraževanje odraslih, ki mu bodo lažje posvetili večjo pozornost.

V zvezi s kadrovskimi vprašanji bodo pri štipenditorjih uspešne nastopali z zahtevami po štipendijah. Psihosocialne razlike, ki danes nastopajo in se kažejo v posebno ostri luči zaradi različnega tretiranja srednjih šol, saj ugotavljamo, kako se v gimnaziju v glavnem „rekrutirajo dijaki iz meščanskih slojev“, bodo z ustanovitvijo srednješolskega centra, če že ne odpravljene, pa vsaj v večji meri omiljene. Poleg tega bodo lažje reševali še prostorsko problematiko, saj so zdaj nekatere šole (posebno ekonomska in kovinarski šolski center) prenatrpana, v drugih pa je še dovolj prostora.

Proces ustanovitve centra je že precej daleč. Razprave v vseh družbenopolitičnih organizacijah in v šdih so pokazale upravičenost take zamisli. Ustanovili so posebno 15-člansko komisijo, ki bo pripravila vse potrebne akte in analize. K sodelovanju so povabili tudi strokovnjake Ekonomskega centra v Mariboru, ki bodo pripravili analizo, s katero bodo znanstveno ugotovili smotnost združitve in ustrezne potrebe gospodarstva v ptujski in ormoški občini.

Ker obstoječe kapacitete srednjih šol v Ptuj sploh ne ustrezajo sodobnemu učnovzgojnemu procesu, ker ni kabinetnih učilnic in gre za veliko prostorsko utesjenost in neprimerne prostore, so vsa prizadevanja usmerjena tudi v to, da bi Ptuj dobil sodoben srednješolski center na novi lokaciji, zgrajen po sodobnih načelih pouka. M. Munda

ZGORELO 9000 PIŠČANCEV

Pri Alojzu Kumru v Trgovišču pri Veliki Nedelji je prejšnji četrtek približno ob 4. uri zjutraj izbruhnil požar na novozgrajeni fermi piščancev.

Prva je požar opazila Matilda Fištravec. Slišala je močno pokanje. Bila je prepričana, da se je pripetila kakšna huja prometna nesreča, saj stanuje ob cesti I. reda. Pogledala je skozi okno in videla, kako je začel bruhati plamen skozi streho Kumrove farme; pokale pa so salonitne plošče, s katerimi je bila zgradba pokrita. Takoj je zbudila svojega sina, le-ta je nemudoma stekel h Kumrovim ter jim naznanil veliko nesrečo.

Najbližja sosedja Marija Cvetko je povedala, da je bil njen mož Franc približno ob 3.30 uri zunaj pri perutnini in da ni ničesar opazil. Čez slabih 10 minut pa je tudi njo zbudilo močno pokanje. Tudi ona je pomislila na prometno nesrečo. Toda, bilo je drugače.

Od doma je opazil ogenj tudi Jože Horvat, za njim pa so prišli še drugi vaščani. Na požarišče so kaj hitro prihiteli tudi gasilci kar šestih društev: Trgovišče, Hardek, Ormož, Senežci, Velika Nedelja in Cvetkovi.

Zgradba kurje farme je v celoti zidana, zgrajena v enem nadstropju velikosti 32 x 10 metrov. V južnem delu ima 9,5 metrov dolg prizidek, ki je ločen od farme s požarno-varnostno steno. Tudi stropi so zidani in betonirani. Edino v pritličju je strop narejen iz lesenitnih plošč, na katerih je položen terpol.

Ogenj je približno v 15 minutah

zajel ves gornji del farme. Čez kratek čas se je pričelo kaditi tudi na zadnjih vratih, takoj nato pa je že bruhal ogenj.

V prostoru je bilo 9.000 14 dni starih piščancev, ki so zgoreli vsi do zadnjega. Tudi poslopje in vse instalacije (ventilatorji, elektromotorji, napajalni sistem, krmilniki itd.) so v celoti uničene. Tudi vse tisto, kar je morebiti oostalo, je neuporabno. Velika škoda je nastala tudi na neporabljenih krmilih. Približna ocena škode znaša 15 milijonov starih dinarjev. Kumer je kooperant varaždinske Koke, ki je zavarovala njegovo farmo pri zavarovalnici Croatia v Zagrebu za 22 milijonov starih dinarjev.

Najtežje je bilo ugotoviti vzrok tega, lahko zapišemo, enega največjih požarov zadnjih let na področju ormoške občine. Komisija, ki si je ogledala požarišče je ugotovila, da se je ogenj pričel zaradi okvare na olinem grelcu TAJFUN. Zaradi velike napetosti električnega toka se je stopila cevka za dovod goriva. Le-to je počasi iztekalo in se širilo po prostoru. Nato je prišlo do električnega samovžiga. Dokaz, da se je ogenj resnično pričel pri TAJFONU so tudi piščanci, ki so bežali od žarišča ognja, saj so vsi poginili na nasprotni strani zgradbe.

moj
tvoj
TEDNIK

ZEMELJSKI PLAZ v Narapljah

Zemeljski plazovi so najbolj česti spomladi in jeseni. Zelo česti so ravno v naši okolici, to je na pobočjih Ptujске gore, Boča in predgričevju in vzpetinah Donačke gore. Vse področje je že nekaj sto let nazaj znano po nestabilni zemeljski površini.

Gospodar s psom, ki je stulil nesrečo

ski osnovi, ki se pri večjih razmočitvah prične premikati, vgrezati, pokati ali drseti na nižja mesta. Več ali manj celotno omenjeno območje ima takoj pod vrhno plastjo nekaj metrov debelo, za vodo neprepustno, ilovnato plast, pod katero so običajno prodne naplavine in komaj nato stabilna trdna kamnita plast. Ob deževju, taljenju snega in hudih nalivih ali poplavih se površina tako razmoči, ker ilovnata plast ne odvaja vode, da se zaradi lastne teže prične premikati in to je tudi začetek plazu, če je teren nagnjen.

V lanskem letu je bilo precej podobnih primerov na pobočjih Ptujске gore in kekatere posledice lanskoletnih plazov še sedaj niso odpravljene, kar je najlepše vidno na cesti na Ptujsko goro.

P retkli četrtek je premik zemeljskih tal presenetil zakonca Nežo in Jakoba Širovnika iz Narapelj pri Majšperku, ki živita na svojem posestvu pod Luketovim bregom. Premik tal se je zaradi odjuge pričel že v sredo opoldan, ko so pod vrhom brega opazile manjše udorine in je močno narasel bližnji hudournik. Vse to je že dalo slutiti, da je na nižjem koncu brega zemlja nekam odplavilo ali pa da se je premaknila. Vendar kdo od bližnjih naj bi stulil, kaj se bo zgodilo naslednje jutro. Glavna tragedija se je pričela nekoliko pred šesto uro v četrtek, 8. februarja, ko se je premaknilo nekaj 1000 kubičnih metrov površinske plasti Luketovega brega. Širovnikove, ki so bili še v hiši in v posteljah, je predramilo močno bobnenje, tresenje stanovanjskega poslopja in sprva so mislili, da je potres, je povedal Jakob Širovnik. S stropa je odpadel omet, pokazale so se razpoke v stenah in streha se je povesila proti dolini. Kmalu po nesreči so se na prizorišču plazu zbrali sosedje, ki so domačim pomagali reševati živino in inventar. Gospodarsko poslopje je po prvih ocenah 80 % poškodovano in neprimerno — celo smrtno nevarno za bivanje. Širovnikovi so se morali za nedolgočasen čas preseliti k svojim sorodnikom v bližnji soseski. Da je tragedija še večja je potrebno omeniti še to, da Neža Širovnik že več let boluje in da je Jakob, njen mož, 60-odstotni vojni invalid.

Sosedje pomagajo

Stavba, ki se podira

DU Ptuj in Ormož sredi izobraževalne sezone

Izobraževanje je proces, ki spremlja človeka od rojstva do pozne starosti. To potrjuje tudi Zvezna resolucija o razvoju vzgoje in izobraževanja o odraslih na samoupravni podlagi, kjer je najbolj poudarjen prav princip stalnega izobraževanja ob delu. Delavski univerzi Ptuj in Ormož, ki sta za leto 1972/73 izdelali skupen program izobraževalnih nalog, imata edini namen, pomagati širiti in dvigniti znanje delavcev in drugih delovnih ljudi.

Delavski univerzi imata svoj program izobraževanja razdeljen v štiri področja: na družbeno izobraževanje, strokovno, splošno in na izobraževanje odraslih. Njihov program je tako razvejan, širok in pester, da ga je že kar težko predstaviti v enem zapisu. Zato se bomo omejili le na najpomembnejše.

Na področju družbenega izobraževanja so v letošnji sezoni že absolvirali seminar za mentorje aktivov ZMS na osnovnih šolah, ki je bil v januarju na Borlu. Udeležilo se ga je 72 mentorjev, ki so poslušali predavanja iz šestih tem in sodelovali v skupnih razpravah. Mladinska politična šola, ki jo obiskuje 60 slušateljev, se je že krepko nagnila v drugo polovico. Mladincem predavajo strokovnjaki iz Ptuja in iz Maribora o gospodarskem položaju občine, o TOZD, o mladji v SLO, o religiji in cerkvi, o vlogi družbenopolitičnih organizacij in predavanja iz splošne sociologije. DU pripravlja tudi seminar za mlade v krajevnih skupnostih. Vse te seminarje in politično šolo so pripravili skupno z OK ZMS.

Z OK ZKS so pripravili v letošnji sezoni seminar za novospregjete člane ZK, pripravljajo pa tudi politično šolo, v kateri bodo člane ZK seznanili s specializiranimi temami.

Tudi strokovnega izobraževanja je bilo letos že dosti. Kurjači centralnih naprav so po 216-urnem tečaju in zaključnih izpitih dobili pooblastilo za delo s kotli do pritiska 0,5 atm. Ta tečaj je DU pripravila skupno z zvezo za energetiko Jugoslavije. Pravkar teče podoben tečaj. V njem bodo usposobili upravjalce gradbene mehanizacije. Dobro so obiskani tudi seminarji iz varstva pri delu. Končali so jih že v nekaj podjetjih, v nekaterih pa jih še bodo pripravili.

Za delavce v živilski stroki, ki morajo opraviti tako imenovani "higienski minimum", ker delajo z živilo, so v osmih skupinah pripravili zelo uspele seminarje. Med šolskimi počitnicami je bil seminar za snažilke v šolah. Šivilski tečaji tečejo neprekinjeno. Do sedaj ga je opravilo že več kot 3000 žena. Ta tečaj je posebno pomemben tudi zato, ker se po opravljenih treh tečajih, začetnem in dveh nadaljevalnih, tečajnice lahko zaposlijo v Delti ali PIK-u v Mariboru.

Na tretjem področju jim trenutno vzame največ časa organiziranje kmetijskih predavanj, ki jih pripravljajo skupno s svetom za pospeševanje kmetijstva pri SO Ptuj, Kmetijskim kombinatom — obratom za kooperacijo Jože Lacko in Kmetijsko zadrugo Lovrenc na Dravskem polju. Predavanja so v 15

vaških centrih, kmetovalcem pa so pripravili 6 tem s področja poljedelstva in živinoreje. Ta oblika izobraževanja, ki ni nova, je že dala dobre rezultate, saj je marsikateri kmetovalec začel pridelovati dosti bolj strokovno, kot je prej.

DU ob novem letu vrti v osnovnih šolah filme. Te predstave so za marsikaterega otroka v oddaljenih krajih pravo doživetje, saj vidijo prvič v življenju film.

Od šol za odrasle bomo omenili le osnovno šolo, srednjo ekonomsko, srednjo komercialno in upravno administrativno šolo. V vseh je obisk zelo dober.

M. Munda

PREŠERNOV DAN V BISTRISKI OBČINI

Dve osrednji prireditvi v bistriski občini ob slovenskem kulturnem prazniku, ki sta vsaka po svoje prinesli v občinsko kulturno življenje nekaj novega in posebnega, bi bili potrebni posebnega razmišljanja, vendar se bomo tokrat zadovoljili samo s kratkim poročilom.

V Slovenski Bistrici so na dan Prešernove smrti, 8. februarja, člani DPD Svobode Slov. Bistrica pripravili svečanost z naslovom „Prešeren prijateljem“. Večer je bil nekaj posebnega zaradi zanimive in privlačne, nove realizacije. Gostje so sedeli za mizami, nastopajoči pa so bili pomešani med njimi. Ob svečah in ob zvokih klavirja, so prireditelji recitali nekaj Prešernovih pesmi, ki jih je posvetil svojim prijateljem, v drugem delu, ki je bil še posebno zanimiv, pa je stekel spontan razgo-

vor o kulturnih vprašanjih in o slovenjebistriski kulturi včeraj, danes in jutri. Na vprašanja so odgovarjali znani kulturni delavci in republiška poslanca. Povedati je treba tudi to, da je bil dom kulture v Slov. Bistrici nabito poln in da je mnogo ljudi odšlo domov, ker niso dobili prostora.

V Poljčanah so v nedeljo, 11. februarja, KUD Poljčane, temeljna kulturna skupnost in ZKPO Slov. Bistrica pripravili občinsko revijo pevskih zborov, ki je bila v novi šoli. Tudi ta prireditev je bila posvečena slovenskemu kulturnemu prazniku. Pred približno 600 gledalci so se predstavili pionirski pevski zbor osnovne šole v Poljčanah, tamburaški orkester osnovne šole Poljčane, moški pevski zbor KUD-a iz Oplotnice, moški pevski zbor iz Slov. Bistrice, mešani pevski zbor iz Črešnjevca, mešani pevski zbor iz Poljčan in poljčanska godba na pihala. Najprej je o Francetu Prešernu spregovoril prof. Janko Čar, ob zaključku pa so vsi zbori skupno zapeli Prešernovo Zdravljico.

Slovesnosti so pripravili še v drugih večjih krajih v občini. Slovenski kulturni praznik so počastili seveda tudi v vseh šolah.

M. M.

Obveščamo lastnike kmetijskih strojev, tovornih in osebnih vozil, da smo odprli specializirano trgovino za

REZERVNE DELE

za kmetijske stroje domače in uvozne proizvodnje.

V posebnem oddelku prodajamo rezervne dele za vozila Wartburg.

Za obisk in nakup se priporoča

**KK Ptuj, TEHNOSERVIS — prodajalna
TEHNOMATERIAL
PTUJ, tel. 77 506**

VVZ — Otroški vrtec Ptuj

razpisuje prosto delovno mesto

MEDICINSKE SESTRE — otroška smer

za nedoločen čas za Ptuj.

Nastop službe takoj.

koristni nasveti

Za kuhanje na plinu uporabljamo žični podstavek. Za kuhanje na električni plošči izbiramo posodo z ravnim dnom.

Premer posode, ki jo uporabljamo za kuho na električnem štedilniku, ne sme biti večji od premera plošče.

Posoda, ki jo damo na razgret štedilnik, mora biti zunaj popolnoma suha.

Posode ne smemo nikdar segreti prazne, dno mora biti pokrito z masčobo ali s kako drugo tekočino.

Med kuhanjem ne sme kapljati od pokrova na ploščo štedilnika.

Ko vzamemo posodo iz pečice ali štedilnika, je ne smemo postaviti na mokro ploščo.

Ščetke za lase podržite kdaj pa kdaj nad soparo. Samo nekaj minut! Dlake si bodo opomogle in postale kakor nove.

Ko ste se v nedeljo vrnili z izleta, ste opazili na otroških hlačkah zelene madeže trave in madeže smole. Prve boste z lahkoto odstranili z alkoholom, druge pa s terpentinom.

Na perilu ste opazili sledove vrvi, kamor ste perilo obesili. Pa tudi kljuke vam velikokrat umažejo perilo. Zato morate od časa do časa oprati vrvi in kljuke v milnici ter vsi dobro posušiti.

Če so vam cvetlice v vazi začele že kar naslednji dan povešati glave, jim prirežite vsak dan pecelj za kak centimeter. Toda pazite, da ne stisnete tankih vodnih cevi, po katerih prihaja voda v rastlino, zato delo opravite z zelo ostrim nožem ali britvico.

Seneški gasilci so zborovali

Préd nekaj dnevi so imeli seneški gasilci redni letni občni zbor. Zbora se je udeležil predsednik gasilske zveze Ormož Franček Pučko.

Vzdušje je bilo ugodno in gasilci so bili veselo razpoloženi. Lansko leto je bilo za seneške gasilce leto borbe in dela, ki je ob koncu pokazalo uspeh.

Na lanskem občnem zboru so namreč ugotovili, da so bili zadnje čase kaj malo aktivni, povedali pa

sedaj društvo popolnoma na novo opremljeno z alarmno napravo kot drugimi nujnimi pripomočki.

Vsi ti uspehi pa so bili sad trdega dela, saj so gasilci zbirali potrebni denar ne samo z akcijo, temveč predvsem s prireditvami in drugimi dejavnostmi. Ob teh prireditvah ni stal nihče ob strani, vsi so prijeli za delo pa to niso bili samo gasilci, temveč skoraj vsi vaščani iz Senešč. Ponovno so ugotovili, da je zares v

Seneški gasilci

so, da jih je zelo prizadelo, ker so jim neupravičeno prodali parcelo, ki na njej stoji gasilski dom in so jo gasilci s privolitvijo bivših lastnikov preuredili v lep mali park. Takrat so sklenili, da se bodo za parcelo borili naprej, vendar ne bodo ostali samo pri parceli, temveč bodo z delom dokazali, koliko je vredno gasilsko društvo v vasi.

Iz poročila upravnega odbora je razvidno, da so gasilci v lanskem letu nabavili novo motoriko znamke ZIEGLER, ki je ena najbolj priznanih znamk, saj so motorne brzgalne te znamke prirejene tudi za črpanje kalne vode in so tako bistvenega pomena pri poplavih.

Nadalje so kupili električno sirenno in uredili s tem v zvezi motorni električni priklop. Kupili so tudi več kot 200 metrov pretežno gumiranih cevi in vse potrebne nove priključke za motoriko. Končno so si nabavili še 16 paradnih uniform in potrebne delovne obleke. Tako je

slogi, medsebojnem razumevanju in pomoči prava moč ljudstva. Pomoč vsakemu in vsakdar pa je načelo vseh gasilcev.

Gasilci so tako v preteklem letu zbrali skoraj 3 milijone starih dinarjev, ki so, kot je posebej poudaril predsednik Gasilske zveze Franček Pučko, toloko kot ena tretina občinskega promočna omnožke občine namenjena za potrebe dvaindvajsetih gasilskih društev te občine. Društvo se je v zadnjem letu okrepilo z mladimi člani, ustanovili so žensko ekipo in čim bo prišla pomlad, bodo pričeli vaditi tudi pionirji.

Ob koncu so sklenili, da tudi letos ne bodo počivali. Nabaviti morajo potrebno vozilo in pričeti z razširitev gasilskega doma. Društvo želi z delom dokazati, da so gasilska društva društva naših vasi.

Slava Rar

0 »Pragerskih drobnarijah«

Po objavi članka „Pragerske drobnarije“ je bilo v Kolodvorski restavraciji s strani osebja precej negotovanja, češ da je lažen itd. Ker sem bil v nekaterih primerih, ki jih opisuje članek, prizadet tudi jaz, se oglasam, da bi pojasnil in dopolnil pisanje M. Munda. Oglasam se tudi zato, ker sem slišal, da vodstvo restavracije pripravlja odgovor, za vsak primer si torej nalijmo čistega vina. Z blatno solato in špageti so postregli meni. Tudi upravnik me je napadel. Lani septembra sem naročil naravni zrezek. Toda niso imeli čil svinjine in ne teletine. Se govodine je zmanjkalo, je rekla vajenka v kuhinji. Zato sem dobil še špagete na milanski način.

Mesec dni pozneje sem imel več sreče. Dobil sem naravni zrezek s solato. Pripravljala ga je vajenka prvega letnika (mimogrede, v kuhinji je delala sama). Zato je bil zrezek tudi temu primerne kvalitete. Takoj tudi temu primerne kvalitete. Takoj pa sem bil sit, ko sem opazil, da je solata blatna. Reklamiral sem jo in

je nise hotel plačati. Iz kuhinje sem dobil odgovor, da so „material“ že porabili in jo zato moram plačati, češ da sem je nekaj že pojedel. Šele, ko sem zahteval papir, da jo zavijem in odnesem na inšpekcijo, so se uklonili.

Po enem tednu sem naročil sendvič. Nisem ga dobil, ker je upravnik naročil kuharicam, da mi ne smejo več postreči, ker godrnjam.

Ob prvem srečanju z upravnikom sem le tega vprašal, kako more prepovedati, da bi mi postregli v javnem lokalu. Odgovoril mi je, da takšnih gostov, ki pijejo samo kavo in igrajo šah, v restavraciji ne potrebujejo. Če me še enkrat vidi v restavraciji s šahom, mi bo razbil „gobec“, mi je rekel.

To je le nekaj konfliktov iz zadnjega časa, ki sem jih doživel. Vem pa še za podobne primere, ki omenjeni sestavek ne samo potrjujejo, ampak bi ga celo lahko dopolnili.

Janez Pogorevc

Še enkrat »Pragerske drobnarije«

V sestavku pod gornjim naslovom v „Tedniku“ št. 4 z dne 1. februarja 1973 je prikazal avtor sestavka M. Munda osebe in delo kolodvorske restavracije v Pragerskem nekoliko samovoljno, kot da ne bi imela pregleda nad svojim delom, niti vzgojnega niti organizacijskega ter disciplinskega vpliva na svoje zaposlene, ki so dolžni vestno in v redu opravljati svoje delo v duhu določil samoupravnih aktov podjetja.

M. Munda si prisvaja pravico ocenjevati delo našega kolektiva, kot sam pravi, iz lastnih negativnih izkušenj, po vsem sodeč pa tudi po nepreverjenih navedbah drugih. Vsekakor je res, da velikokrat večina potnikov, ki obišče našo restavracijo, najde v njej to, zaradi česar pride. Zato M. Munda ni upravičen javno trditi, da potniki s kolodvorske restavracije niso bili nikoli posebno zadovoljni.

Če bi imel M. Munda namen pomagati potnikom, ki prihajajo v kolodvorsko restavracijo v Pragerskem in kolektivu restavracije, da bi lahko še več storil za goste, bi se bil lahko pozanimal še pri upravniku (ne direktorju) restavracije, če so dosežene informacije utemeljene ali ne. Svojim trditvam bi lahko v sestavku dodal še ugotovitve kolektiva, kaj vse doživlja včasih od posameznikov, stalnih gostov iz Pragerskega in nekaterih potnikov, da bi javnost vedela, če je to v škodo ali v korist kolektiva restavracije in njihovega dela.

Opis dogodka s šoferji je po svoje zaokrožen na „še ne tako dolgo od tega“, bil pa je, kot se spominjajo

Pa še odgovor

Ne bi bilo vredno odgovarjati in vleči polemike okrog kolodvorske restavracije na Pragerskem, če Ivan Emeršič v svojem prispevku „Še enkrat pragerske drobnarije“ ne bi zlagal mojega članka enostransko, pomanjkljivo in lažno, kar sicer meni očita.

V svojem sestavku nisem ocenjeval dela kolektiva kolodvorske restavracije, kot pravi Ivan Emeršič. Vsak, ki ga je prebral, je videl, da sem opozarjal le na nekatere napake in nepravilnosti. Že več kot deset let sem stalni gost restavracije in vsa ta leta sem ali videl sam ali poslušal pripombe gostov, ki so večkrat odšli na vlak nepostreženi, ker je prihod vlaka prehitel natakaričo.

Ko bom imel namen pisati o delu in načrtih kolektiva restavracije, se bom že pozanimal pri ljudeh, da mi bodo dali potrebne podatke, tokrat je bilo dovolj spomniti se lastnih izkušenj in prisluhniti mnenju gostov.

Ivan Emeršič trdi, da moj zapis dogodka s šoferji ni resničen. Toda že samo dejstvo, da dobro vedo, kdaj se je zgodilo, pove dovolj. Poleg tega pa sem zvedel zanj od njihove uslužbenke, ki so se ji prišli šoferji pritožiti v bife v domu kulture. Glede vajenke, ki jo omenjam, pa to: zaradi navedenega prekrška je dobila disciplinsko kazen ukor pred izključitvijo.

Tudi to ni res, da je soba odprta, ko je mnogo potnikov. Že večkrat se mi je zgodilo, da sem moral oditi, ker ni bilo prostora, natakariče pa so mi odgovorile tako, kot sem zapisal. Enako se je tudi že večkrat zgodilo nogometšem s Pragerskega, ki so po tekmi hoteli popiti sok in pojedti sendvič.

kuharice, v sredini julija. Soferji-abonenti so kosilo dobili, se najedli in potem odšli, ni pa res, da so čakali, ničesar dobili in potem odšli.

Posebna soba je odprta za razne seje in sestanke našega kolektiva in ko je več gostov. Ni pa ta soba odprta za kartanje, kot to želijo posamezniki iz Pragerskega, ki so kolektivu znani po svojem obnašanju. Opis dogodka z vajenko je skrajno neobziren glede na njeno mladoletnost, pa tudi žaljiv, ker ni resničen.

Najenostavneje je trditi o solati, da je blatna. Doslej se še noben potnik ni pritožil natakariči ali kuharicam, da je dobil na mizo neužitno solato, kar bi bil z vso pravico storil, če bi to doživel.

Gost, ki je dal M. Mundi netočne informacije, je hotel imeti od upravnika ključ od posebne sobe. Ker tega ni dobil, je upravnika užalil. O grožnji ni bilo govora, pač pa je upravnik mladeniča opozoril, naj misli, kaj govori.

Glede zapiranja kuhinje ob 21. uri zvečer ni nič novega, ker zapirajo v tem času tudi druge kuhinje, ker je delovni čas v njih zaposlenih od 6.30 do 21. ure.

Kar se tiče jedilnega lista, konzerv in špagetov ter drugega, si je moral bralec ustvariti vtis, da je imel M. Munda določen namen s tem sestavkom. Delo v gostinstvu ni lahko, glede na nešteto gostov pa bi ne bilo čudno, če bi se bil tudi kateri gost komu pritožil, če vsega ni mogel dobiti, kar si je želel, ker vsem gostom ni mogoče ustreči.

Upravnik: Ivan Emeršič

O blatni solati in izboru jedilnega lista imam priče, da se je zgodilo res tako, kot sem povedal, drugih mojih trditve pa Ivan Emeršič tako ne zanika.

Nisem pisal o tem, zakaj zapirajo kuhinjo ob 21. uri, ampak o tem, zakaj jo pred napovedano uro. Še pred nekaj dnevi se je zopet ponovilo, da deset minut pred 21. uro ni bilo o kuharicah niti sledu več.

Nisem imel namena pisati še o drugih primerih, ki bi lahko kolodvorsko restavracijo prikazali v še drugačni luči, kot jo je članek. Moram pa za konec zapisati še konflikt med upravnikom in enim od gostov. Ker mu vajenec ni hotel postreči, se je gost pritožil Ivanu Emeršiču. Ta mu je odgovoril, naj bi vajenka udaril, če tako opravlja svoj posel. Kako je torej s „pregledom nad delom in vzgojnim ter organizacijskim vplivom na svoje zaposlene“, na katerega se sklicuje Ivan Emeršič?

M. MUNDA

Jajca so sveža, če se v vodi, ki smo ji dodali nekoliko soli, potopijo. Čim starejša so, tem bolj silijo na vrh in plivajo na vodni površini.

Jajca pri kuhanju ne pokajo, če jih umijemo z vročo vodo, ali pa če jih na enem koncu prebodemo s šivanko.

Beljakovine hitro stepemo v sneg, če jim pridamo ščepec soli ali nekaj kapljic limoninega soka.

Biseroporočenca v Seneščih

VSAK OTROK JE PRINESEL S SABO KOS KRUHA

Hiša Marije in Martina Kosa v Seneščih pri Veliki Nedelji je bila prejšnjo soboto polna radostnih solz

Oče je po 60. letih podpisal zvestobo za oba. Foto: J. RAKUŠA

in veselja. Mati in oče sta praznovala redek jubilej – 60-letnico skupnega življenja. Zivahna starčka sta

sprejemala čestitke svojih 8 še živih otrok, 14 vnukov in 1 pravnuke.

Biseroporočni obred sta na njenem domu opravila predsednik ormoške občinske skupščine Franc Novak in matičar Jože Sever. Ob tem zelo redkem jubileju sta slavljencema zaželela mnogo zdravja, ki je starejšim ljudem najbolj potrebno ter izročila darila občinske skupščine in plaketo biseroporočencev.

Naša slavljenca sta živelja zelo težko življenje. Poročila sta se 2. februarja 1913 pri Veliki Nedelji. Kmalu po poroki, ko je bil na poti že prvi otrok, je oče „želet“ oditi na bojna polja I. svetovne vojne, odšel pa je v bolnišnico na Dunaj, odkoder se je vrnil 1915. leta. Prebolel je neko neznano bolezen in bil zaradi tega za vojsko nesposoben.

Njun zakon je bil bogat z otroki. Imela sta jih 12, od katerih jih še 8 živi. Oče je poleg majhnega posestva opravljal tudi zidarstvo in čevljarstvo obrt. „Po leti sem bil zidar, po zimski pa čevljar“ je pojasnil z nasmehom. Med obema vojnama sta se preživljala in prebijala s svojo številno družino skozi številne viharje in neprijetnosti, le otroci so jima prinašali veselje.

Besedo je povzela mati: „Najsrečnejši trenutek mojega življenja je bil

Biseroporočni obred sta opravila predsednik SO Ormož Franc Novak in matičar Jože Sever.

takat, ko so mi dali v roke novorojenčka, ko sem zraven sebe začutila novo življenje, utrip dobrega srca, ki je tudi meni dajalo vero in moč za življenje. Ne morem vam povedati, kakšno veselje je to, ko pridiš zvečer s težaškega dela pa stopijo otroci okrog tebe, prvi ti pokaže jezik, drugi zatoži svojega brata, ker je hodil po klopi in tako naprej. Včasih me je postalo strah. Pr išli so težki časi suše ali povodenj. Takrat sem se spraševala, kaj bom s toliko otrok. Nekoč me je znanka potolažila in zdavnaj sem že spoznala, da je imela prav. Številna otrok se ni treba bati, saj vsak prinese s sabo tudi kos kruha, košček takšnega veselja in sreče, da ga je deležna vsa družina.“

Otroci so še sedaj spominjajo velikega kroznika mastnih in sladkih pšeničnih pogac, ki jih je njihova mati, sedaj biseroporočna nevesta, prinesla domov pod predpasnikom, namesto da bi jih sama pojedla tam, kjer je ves dan delala. Oba z očetom

sta odluževala rede koruze in krompirja, ki sta jih imela posejane na njivah kmetov, otrokom sta nastavila hrano v koruznjak, kjer je bila varna pred domačimi živalmi. V hiši jih nista mogla pustiti, saj bi jo lahko zažgali ali pa bi prišel nepovabljen gost.

Najprej je spomine obujal oče: „Vsakokrat sva delala do noči. Zvečer, ko sva prišla domov, so otroci že spali, kje je pač katerega ujele. Neko večer sem opazil, da Martina ni. Prvi trenutek sem se ustrašil, takoj na to pa mi je prišlo na misel, kje bi lahko bil. Zaspal je v koruznjaku, kjer je pojedel zadnji zaloga, pripravljen za tisti dan.“

Drugače pa so otroci marsikaj „naštimali“ in „ušpičili“. Nekoč so pomolzli uro. Uteži na stenski uri so bili podobni kravjemu vimenu. Ura je seveda padla na tla in se razbila tako, da so koleščki ležali po vseh kotih. Zopet drugič so se igrali domačega praznika – kolijn. Enega so zavili v maimino naglavno ruto

Prva je biseroporočencema čestitala njuna vnukinja.

ter potem snemali kožo. Pri tem se je včasih pripetila nesreča, ki se lahko zgodi tudi najboljšemu mesarju – ruta je bila zrezana na majhne koščke.

Mnogo takšnih drobnih, a za njuno življenje tako pomembnih dogodkov sta se v veselju spominjala oba biseroporočenca.

Potem je prišla II. svetovna vojna. „Hitlerjev škorenj“, kot je dejal oče „tudi naši družini ni prizanesel“. Eden sin je bil mobiliziran v nemško vojsko, odkoder se ni nikdar vrnil, drugi pa je sodeloval s partizani. Tudi naš biseroporočenec je delal za partizane, saj je bil v odboru osvobodilne fronte, katero je takrat vodil Franček Kajnc – Izidor iz Velike Nedelje. Zaradi tega je bila Kosova domačija dnevno obiskana. Najpogosteje so prihajali Nemci in domači izdajalci. Večkrat so premetali hišo od podstrešja do kleti, vendar propagandnega materiala, ki ga je oče dobro skrli, niso nikoli našli. V jeseni 1944 so obkolili hišo, ker je nekdo povedal, da je doma tisti sin, ki je sodeloval v Kajncevi partizanski četi. Res je, da je bil takrat ranjen, da ga je oče iskal več dni in ga potem, ko ga je našel, pripeljal domov. Toda doma se je zadržal samo dve uri, tako da so Nemci spet naleteli na prazno hišo. Za Kosovo družino so bili ti dnevi vojne velika preizkušnja, v kateri so preživeli mnogo strahu in gorja.

Naša biseroporočenca se sedaj kar dobro počutita; oče je povedal, da celo zelo dobro. „Kadil sem po 20 cigaret na dan, pil pa, kolikor sem

imel. Več nisem mogel“ je pripomnil hudomušno. Zanimalo nas je, kaj ju je združevalo skozi dolgo dobo 60 let. „Rada sva se imela“ je dejal oče, mati pa je dodala „pa otroci, otroci to je največ“.

Sreča je živeti preprosto življenje in imeti čim več otrok, sem mislil, ko sem se po izdatni malici, ki sem jo dobil pri Kosovih vračal domov. Oče je bil rojen 1. 11. 1885, mati pa 11. 1. 1889, se pravi, da je biserni ženin star 88, nevesta pa 84 let. Mati je sicer popolnoma slepa, vendar čila in zdrava, le noge jo zapuščajo tako, da je vedno v postelji. Oče pa je še zmeraj poskočen in nič pri hiši se ne more zgoditi brez njegove navzočnosti. Tudi na polje gre večkrat pogledat. Vsi njuni otroci so sedaj pri kruhu. Pet se jih je izučilo obrti ali pa so v drugih poklicih. Rastreseni so daleč po svetu: v Beogradu, Zagrebi ena hčerka pa živi v Franciji. Vsi so ob biseroporočnem jubileju obiskali svoje starše ter z njima preživeli nekaj srečnih trenutkov.

Kmečko življenje in težko težaško delo je pustilo brazde na njihnih obrazih, tiste brazde, ki jih njuni otroci, prijatelji in znanci vedo najbolj ceniti in spoštovati. Skrb in ljubezen, ki sta jo svojim otrokom dajala vse svoje življenje jima sedaj otroci v veliki meri vračajo.

V imenu bralcev Tednika vama tudi mi, biseroporočenca Marija in Martin Kos, iskreno čestitamo.

jr

ZLATA POROKA

Zlatoporočenca Gera in Jožef Mežnarič iz Stojnc sta se poročila 5. februarja 1923 v Gorišnici. Jožef je rojen 9. februarja 1898; Gera, rojena Petek pa 3. januarja 1894. Bivata v Stojncih 86.

OB PREMIERI SCHILLERJEVE TRAGEDIJE

»Marija Stuart«

V času, ko se odigrava »MARIJA STUART«, divjajo v Angliji in na Škotskem verski boji reformacije in protireformacije. V obeh deželah protireformacije. V obeh deželah protireformacije. V obeh deželah protireformacije. V obeh deželah protireformacije.

V Angliji ima Marija Stuart kot pretendentka na angleški prestol podporo v katoliški stranki; protestantski škotski lordi pa skušajo na Škotskem s pomočjo Jamesa, Marijinega polbrata in s podporo Elizabete Angleške utrditi protestantstvo in zigrati Marijo Stuart.

Na Škotskem služijo lordi kot prvi državni vladajoči oblasti s sebičnimi nameni vedno samo z mislijo, tako bi povečali svojo osebno last, moč in vpliv. Vdanosti monarhiji, državotvorni ali narodni misli ni! V Angliji pa se vodi pod vladavino Elizabete politika v smeri: v skupnost povezani interesi naj služijo državotvorni misli in obćemu blatu.

Usoda hoče, da sta predstavnici teh dveh tako ostrih zgodovinskih, etičkih in političnih nasprotij dve ladarici izrednega formata, ki vnašata v to svetovnonazorsko borbo še voje osebne, družinske in ženske pore, še trenje svojih, povsem usprotnih si značajev.

Marija Stuart je stoođtofna ženska: lepa, strastna, romantična in redstavlja samo sebi in svoji osebni reči živeče življenjsko načelo. Elizabeta je njen protipol: moško reudarna, realista, podreja ves voj egocentrični »jaz« višjemu motru: državotvorni misli, splošneju blagru; Elizabeta predstavlja redvsem intelekt, Marija sentiment.

Ta dva nadpovprečna formata ensk, ki sta po svoji dediščini, rednikih in po politični in verski onstelaciji druga drugi sovražna na oti, rojeni — Marija pod nesrečno lizabeta pod srečno zvezdo — torata v odločilnem boju trečiti s likšno silo druga ob drugo, da je tirt ene izmed obeh neizogibna. In iko mora z vsjo nujnostjo podleči v obi, ko zmaguje realizem nad imantiko, državotvorna misel v čpustnost povezanih interesov nad egocentričnim vladarskim samovečjem in ekstremnim absolutizmom čjem in ekstremnim absolutizmom čjem in ekstremnim absolutizmom čjem.

Marija Stuart. Elizabeta je povzročiteljica zgodovinsko dokazanega dejstva, ki je ručilo za vsa nadaljnja potomstva aziranje o nedotakljivosti maziljene taljeve osebe — kajti ona je stvarila s precedenčnim primerom tuartkine obsodbe, prvi primer rtne obsodbe kraljev.

Režija postavlja zategadelj ravno odni Elizabetin podpis kot zaljučno dominantno te zgodovinske rame. S tem podpisom, ki uniči ikmiko Marijo in s katerim si hoče lizabeta priboriti dokončno srečno nemoteno vladarstvo; z zaključom Stuartkine tragedije, se pričeu Elizabetina. Kajti z usodnim odpisom, s katerim si da kot inska maščevalnega duška, si napije pred zgodovino neizbežen medž pravno oporečnega postopka per Marijo Stuart.

Sedem slik te tragedije predstavlja eđača glavna dogajanja: prva slika rinaša ozračje dobe in krivdo, ruga — napetost, tretja — trčenje beh nasprotnic, peta — katastrofo,

šesta — obsodbo Marije in sedma Elizabetino osamelost.

Za režiserja te drame je važna predvsem pesniška resnica, ki je v tem primeru s pesniško dovoljeno licenco svobode v nekaterih podrobnostih nekoliko drugačna od zgodovinske. Samo primer: do osebnega srečanja med Marijo in Elizabeto ni nikdar prišlo. Silno važno vlogo pa je igralo eno izmed usodnih pisem, ki jih je pisala Marija Elizabeti. Ker je v drami za razvoj dejanja nujno potreben dramatski konflikt, je ustvaril Schiller iz pismenega konflikta dejansko osebno srečanje, prizor v fotheringayskem parku, kjer izpove Marija svoj srd in svoje sovraštvo Elizabeti v obraz. »Ni dobro, če zadene srd ob srd«, je vodilna misel. Ta srd je odločilna vzmet, ki sproži Elizabetin smrtonosni podpis.

Schiller ima vse lastnosti velikega dramatika, pri tem pa tudi nekaj slabosti, ki pa se z njegovo genialnostjo družijo v mogočno, spoštovanje vzbujajočo in nesmrtno tvorbo njegovega življenjskega dela.

... Najvažnejši, nekak višji element v celotnem Schillerjevem delu, ki opravičuje in posvečuje tako njegove vrline kakor slabosti je osrednji navdih, pisateljev duh in veliko gibalno njegove tvorne domišljije, mislim: misel svobode, fanatična vera v človeško dostojanstvo in življenjsko čistost. V tej misli, v tem čustvu, v tej volji, več, v tem ognju, žarečem sredi njegovega srca, je njegova veličina in končno prepričevalnost. Ta ogenj gori v njem in ga vsega preži. Človek je sveta in nedotakljiva stvar, govori njegova misel. Kakor obseden je od nje, a obseden od plemenitosti, visokoumnosti in čistosti, ki dajejo veliko posvetitev njegovemu delu. Ta pesnikova zamaknjenost, ki se silovito in nasilno pojavlja v njegovem delu, mu jamči nesmrtnost. (J. Vidmar)

Schillerjeva dela bodo še dolgo brala mlada, nepokvarjena pokoljenja, jih uprizarjala gledališča, vse dokler bo na svetu vrel boj za človeško dostojanstvo in svobodo. P. M.

Ptujčani pisatelju Ivanu Potrču

Predsednik SO Ptuj Franjo Rebernak izroča Ivanu Potrču darilo občine

Prešernove proslave, ki je bila prejšnji teden v ptujskem gledališču, se je udeležil tudi ptujski rojak, pisatelj Ivan Potrč, ki je praznoval pred nedavnim svoj 60. rojstni dan.

Ob koncu proslave je čestital jubilanju Ivanu Potrču ob njegovi 60. letnici Franjo Rebernak, predsednik skupščine občine Ptuj in mu izročil v imenu občanov ptujске občine umetniško sliko, delo slikarja-Lajčija Pandurja.

Ivan Potrč se je zahvalil za pozornost ob svojem jubileju in obudil spomine na dijaška leta v Ptuj.

V kulturnem sporedu Prešernove proslave so sodelovali: prof. Mira Medvedova, ki je govorila o pesnikovem delu in življenju, sopranistka Iliana Bratuževa, basist Jože Stabej, pianist Jože Dekleva in Saša Miklavc, igralec mestnega gledališča iz Ljubljane.

Z vmesnim tekstom je povezovala program Olga Fričeva.

LITERARNI VEČER NA KOGU

V počastitev slovenskega kulturnega praznika je minulo soboto kogovska mladina pripravila bogat literarni večer. Mladi so najprej deklamirali Prešernove pesmi, potem je sledil del, namenjen pesmim borbe in dela, končali pa so z ljubezensko liriko slovenskih avtorjev. V programu je sodeloval tudi mešani pevski zbor s Koga.

Prireditve je lepo uspela. Številni domačini so napolnili dvorano do zadnjega kotečka, nekateri pa so morali ostati zunaj, ker za vse ni bilo prostora. Mladi so pokazali veliko mero prizadevnosti tudi v drugem delu. Sledila je namreč zabava, ki je novo ustanovljenemu aktivu ZMS Kog, prinesla tudi prve dinarje v njihovo prazno blagajno. ir

IDEALEN PROFESOR

Ker si je težko predstavljati idealnega profesorja in da bi o njem dobili vsaj približno predstavo, so na zagrebških gimnazijah anketirali dijake. Rezultat izvedene ankete je bil naslednji: idealen profesor je človek, ki učencem pomaga pri njihovem delu in reševanju njihovih vsakodnevnih problemov. Ob prihodu v predavalnico naj bi bil nasmejan, odgovarjal bi naj na dijaška vprašanja in šele n nato prešel na učno snov. Nikakor naj ne uči po ustaljenem kalupu, temveč po dijaških sposobnostih in sprejemljivosti. Idealni profesor mora biti predvsem prijatelj, kajti le tako si bo pridobil zaupanje, ki je najboljša pot k uspehu in izobrazbi.

kino

SLOV. BISTRICA

17. in 18. februarja: fran. barv. film NICOLAS PHILBERT V VOJNI IN LJUBEZNI: 21. in 22. februarja: fran. barv. film RFAEL ALI RAZVRATNEŽ.

LJUTOMER

17. in 18. februarja: am. voj. barv. film ZLATO ZA HRABRE: 21. februarja: fran. barv. film ČLOVEK PREVEČ.

Temeljna kulturna skupnost Ptuj objavlja prosti delovni mesti:

1. OSKRBNIKA PREMOŽENJA, 2. SNAŽILKE

POGOJI:

pod 1: kvalificiran delayec mizarske stroke z nekajletno prakso; poskusno delo dva meseca. Delovno mesto se objavlja za nedoločen čas; pod 2: osnovna šola z nekaj prakse na podobnih delovnih mestih. Delovno mesto se objavlja za določen čas.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslovite na TEMELJNO KULTURNO SKUPNOST PTUJ, Krempljeva ul. 4/II. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru.

Rok prijave je 15 dni po objavi.

DR. FRAN BRUMEN:

Obletnica

Preteklo je leto, odkar skupno nazmišljamo o nekaterih boleznih in obolenjih. Kdor koli ima začrtano svojo pot in postavljenecije, se mora občasno ozreti nazaj in pogledati naprej. Tako tudi mornar izmeri daljo in nebeško stran, da ne zgreši smeri. In kaka je naša smer? Namen je obdelati čimveč problemov s kupa izbranih poglavij iz splošne medicine. Če bo usoda naklonjena, bo morda uspelo. Katere probleme in zakaj jih naj obdelamo? Vsa tista vprašanja, ki so v današnjem času današnjemu človeku najbližja, najzanimivejša.

Živimo v dobi, ko se vse naglo obnača in spreminja. Potrebno je hitro se prilagajati. Nastajajo nove zagate, stiske in bolezni. Tudi človek sam se spreminja, ne v svojih osnovnih fizioloških lastnostih, pač pa vidno v svojih navadah in razvadah. Pa tudi po svojih željah in hotenjih. Čedalje bolj postaja intenziven uživalec vseh, predvsem materialnih dobrin. Stari ideali so zbledeli. Podrtih dreves štori trohni-jo. Malokje je slišati staro, še romantično pesem. Ne vem, če še odmeva po vasi pod noč fantovska popevka, kot nekoč. Verjetno ni več časa zanjo. Morda niti ni več potrebna. Tudi sonetni venci, ki so v oboževanju nastajali nekaj mnogo let, preden so rodili sadove, niso več v navadi. Poti postajajo krajše in bolj direktne.

Tisti, na katerega ramenih je slonelo nekoč vse, je bil kmet. Navezan na zemljo in lepoto narave. Sanjave romantične kmečke hiše smejeajo in se podirajo. Domačije samostanikov po gorskih pobočjih se praznijo. In človek? Sivi lasje in nagubana lica so ostala na domačijah. Starega drevesa ni moč presaditi. Kjer je zraslo, tam se bo zgrudilo in strohnelo.

Mladina gre naprej. Začrtane so nove smerice življenja. Čas in narava sta tako močna dejavnika, da

preoblikujeta vse. Nič ne more ostati izven vrste. V zgodovinskem razvoju veljajo taki zakoni, da nekaj propade, nekaj ostane. Človek naknadno ugotovi, da je propadlo tisto, kar je bilo slabše.

Z mladimi je treba stopiti v korak. Toda ne nekritično. Življenjskim izkušnjam je treba priznati veljavo. Korničnica za pohod v bodočnost mora imeti tudi svarilne melodije starejših.

Kako tedaj naprej? Tako, da bo vsakdo, ki išče, našel, kar išče. In tako, da bo izsiedil tisto, česar ne išče, pa mu bo potrebno. Mi, ki odmiramo, ne smemo toga začrtavati smeri, pač pa moramo ob robih zakoličiti ceste, da v snežnem metehu še nevesči ne zabredejo s poti.

Predniki so pisali take „domače zdravniške“, kjer so delili nasvete, kako je treba zdraviti to in ono nadlogo. Danes bi tako delo bilo neodgovorno. Zato so sestavki zamišljeni tako, da informirajo in le napotujejo. V vsakem poglavju naj zainteresirani najde ustrezno pot. Počasi prečitane in natančno preiščene vrstice bodo pomagale osvetliti temo. Zdravim je tako čtivo dolgočasno, bolnim pa bo morda poslužilo.

Vsako poglavje sem skušal napisati tako, da bi bilo čim bolj razumljivo. To verjetno ni uspelo. Prenaglo prečitane stavke ne bo dovolj jasne. Namenoma uporabljam nekaj najnujnejših strokovnih tujk. Tudi tega marsikdo ni odobral. Mnogokrat pa sem videl, kako si je prizadejal s tresočo roko prepisoval neznane besede s takimi imenovane medicinske dokumentacije. S povsod direktno ali pa indirektno pojasnjenimi tujkami bo najosnovnejše postalo doumejnije.

V dobi socializirane medicine ni umestno, niti potrebno deliti preveč dokončnih nasvetov in načinov zdravljenja. Saj so direktni nasveti več vredni in jih je mogoče dobiti v vsaki ambulanti. Bolj prav je le informativno opozarjati. Zato bomo hodili po istih smericah.

ZIMSKA ZALOGA VITAMINOV

Vsi vemo, da sta nam pozimi vitamina A in C še bolj dobrodošla kot v ostalih letnih časih. Vitamin C nam dviga odpornost in vzdržuje elastičnost ožilja, vitamin A pa ščiti kožo in sluznice. Pozimi je predvsem v nevarnosti sluznica dihalnega sistema, torej nosa, grla, sapnika in bronhijev. Zaradi mraza pa tudi možnosti prehladov in infektov si moramo prizadevati, da čimbolj dvigamo odpornost sluznice dihalnih površin. Vemo, da pomanjkanje vitamina A okvari površinski plast epitela dihalne sluznice, zaradi tega je važno, da v tem času skrbimo za zadostno količino tega vitamina v hrani. Pomanjkanje vitamina A lahko okvari tudi notranje uho in ravnotežnostni aparat, zaradi česar pride tudi do motnje sluha.

Dnevna potreba po vitaminu A je 3000 enot, po vitaminu C pa 50 mg. Z vitaminom A so bogata predvsem živalska jetra ter obarvana zelenjava. Zaloga vitamina C pa bomo pozimi

iskali predvsem v limonah, citrusni fruitu, oranžah, šipkovem marmeladi, šipkovi marmeladi, vloženi bobnicah, ribezu, malinah, robidni jagodah.

Če bomo jedli surov rdeči korenček, bomo iz njega lahko izkristali samo 1 % vitamina A, ki ga vsebuje. Bolje bo, če ga skuhamo, ker takrat počijo celulozne opne in se vitamin A sprosti. Najboljšo izkoriščeno pa dosežemo, če ga surovega drobno naribamo. Pomešamo ga s soljo, limone in oranže in dodamo nekaj sladkorja. Iz tega oblikujemo kroglice, naši otroci jih bodo radi jedli!

Za tiste, ki imajo rajši solate, lahko pripravimo dobro zimsko marinado. Naribamo rdečo korenček, kolerabico, zelje in karfiolto (jeseni tudi papriko). Dodamo sol, kis, olje, lovrov list in nekaj zrnj Marinado naj stoji 14 dni v hladu. V njej se odlično držita vitamina A in C. Je okusna in je lahko tudi pojevo. Posebno dobra je za tiste, ki so nagnjeni k zaprtosti. Pa nam bo zaradi svojih vitaminov vrednosti dobrodošla kot zelo učinkovito obrambno sredstvo proti prehladu in infektom.

LJUBOSUMNOST MED OTROCI

Kadar je v družini več otrok, med njimi vedno nekaj ljubosumnosti. To čustvo je seveda popolnoma naravno in ga ne smemo biti krivdo. Nasprotno, če se ljubosumnost ne poveča, lahko postane otrokom, da postanejo bolj ranljivi in bolj samostojni.

Glede tega se morajo starši zelo pazljivo držati pravil: manj kazali naklonjenost do enega otroka, manj bo med njimi ljubosumnosti. Kadar je vsak otrok zaljubljen z ljubeznjico in pozornostjo mu jo izkazujejo oče in mati, imel manj vzrokov za ljubosumnost gledanje na naklonjenost, ki sprejemajo drugi.

Manj nasprotij vlada med sestrami, večja je verjetnost, da ljubuzen staršev pravično razdeli. Pri tem ne smemo pozabiti komplimenti in primerjav, vzgojno koristni. Zato na priložnost smemo reči: „Zakaj ne moreš tako poreden, kot je tvoja sestra.“ Posledica takega nepredvidljivega vedenja bi prav gotovo bila, da otrok dobil do sestre antipatijo, ki bi mater ne imel več tako zelo začel sovražitelj pridnost kot lastnost.

Ne smemo pa reči niti: „Saj ni važno, če nimaš prijateljev kot Marko, vendar boljši od njega.“ Podobna teza vzgojno zgrešena, napako pa napravila tudi tedaj, ko bi reči: „Na, Igor, prinesla sem majhno zate in enega tudi zate.“ Tako bi začela otroka nezadovoljati, ali sta igrači in darilo ne bi učinkovalo kot ali kot nagrada. Materina pozornost bi otrokoma obrnila pozornost njuno nasprotje, namesto tega skušala zabrisati.

Glavno načelo, ki se ga starši držati, če imajo več otrok, da vsak od otrok čuti ljubezen staršev. Čutiti mora, da sprejemajo zaradi njega sam, si je fant ali deklica, zelo rad in ali povprečen, lep ali pa

DR. MIRKO VENGUŠT:

O starosti in ostarelih

KAKO DO

Da bi prispevali k dobremu psihološkemu počutju ostarelih ljudi in da bi jim v zadovoljstvu zagotovili njihov večer življenja, je dobro podvzeti ukrepe, ki vodijo k socialni integraciji, k družabnemu združenju in povezovanju ostarelih.

Temu stremljenju nasprotuje praksa, ki iztrga iz poklicnega življenja osebo po končanem 60. letu starosti in jih upokoji. Čez noč so ti ljudje izločeni iz poklicnega življenja in poklicnih obveznosti. Bolj življenjski postopek pri določanju starostne meje, bi moral upoštevati fizične in psihične sposobnosti človeka. S tem bi veliko prispevali k ohranitvi duševnega in telesnega ravnotežja pri večini starih ljudi. Pri čim več poklicih bi moralo priti do postopnega zmanjševanja delovnega časa namesto takojšnje prekinitev dela. Vsak delavec, ki doseže starostno mejo 60 let, se ni psihično pripravil na življenje upokojenca. Posebno se, če se čuti zdravega in sposobnega za opravljanje svojega dela. Marsikdo tudi upokojitve

šokiran, kar lahko vodi v „psihično smrt“.

Zal pa se srečujemo pogosto tudi z „mlajšimi upokojenici“, ki bi bili šokirani, če ne bi bili na primer invalidsko upokojeni, saj to želijo doseči. Mnogokrat tudi neupravičeno. Še vedno je bolj na mestu poklicna rehabilitacija. Sicer bi pa nasploh lahko smatrali sistem postopnega upokojevanja kot ukrep, ki naj olajša prehod v pokoj. Izguba dolžnosti in odgovornosti v družinskem okolju lahko tudi povzroča življenjske konflikte. Enako kot nemadna izločitev iz poklicnega življenja. Ko otroci zapustijo domače ognjišče zaradi ženitve ali poklica, ugasne skrb in dotodanji obseg dolžnosti staršev preneha. Mož, oče, občuti ta „zlom“ v manjši meri, dokler je še poklicno okupiran. Mati, če ni poklicno vezana, to težje prenese.

Kot nadomestilo za izgubo družinskega življenja bi bilo dobro ustanoviti klube starostnikov, kjer bi našli ostareli ljudje uteho in tolažbo s strani ljudi, ki so sami v podobnem položaju. Seveda stalni „kafetarski krožki“ in stalno obi-

skovanje gostiln ne more nadomestiti družinskega življenja. Tako izkušnje učijo. Pač pa bi se umaknili osamelosti in občutku zapuščenosti ter nekoristnosti. Za take klube bi najbilo značilna ozka povezanost. V nekaterih deželah Evrope so že pristopili k takim oblikam udejstvovanja ostarelih. Da bi taki ostareli ljudje vsaj deloma doživljali nadomestilo za izgubljeno družinsko življenje in da bi odstranili občutek izoliranosti, ni niti potrebno, da bi se pogosto sestajali. Pač pa bi bilo dovolj, če bi se sestajali enkrat ali dvakrat tedensko.

Medtem ko osamelost starostnik razmišlja v sebi o lepih in nelepih preteklih časih, so izkušnje zunaj pokazale, da tega pojava ni pri starih ljudeh, ki so bili vključeni v take klube. Taki klubi jim nudijo budočnost. Vsebinsko življenje v takih klubih ni osredinjeno na svoj „JAZ“. V teh klubih ostareli tudi ne precejujejo boleznivosti in tudi bližino smrti manj občutijo.

Razen te so zanimive še druge oblike združevanja starih ljudi. Vse pa bi morale bolj služiti družabnosti, zabavi in preganjanju časa. Na primer – srečanje v lokalih brezalkoholnih pijačarni, kjer imajo ostareli priložnost neprislujenega skupnega bivanja.

Nadaljevanje prihodnjic

dvojčki

ANICA IN MARTINA BRGLEZ

Crešnjevec je idilična vas, razporejena po grebenu nizkega griča, ravno toliko visokega, da se vaščani razgledujejo po okolici in da vaško jedro vidimo že od daleč: iz Slovenske Bistrice, s Pragerskega in z laporske strani. Velike, nove in moderne hiše spreminjajo njegovo podobo in mu z novo asfaltirano

Kako tudi ne bi, ko mama poje pri pevskem zboru na Crešnjevcu in je veselje do petja prenesla tudi na svoje otroke.

Ni treba posebej poudarjati, kako zelo sta Anica in Martina navezani druga na drugo. Zanimivo pa je to, da se sploh ne kličeata po imenih, ampak kar: „Dvojčica!“

cesto, prenovljenim domom kulture, vodovodom in modernim spomenikom NOB dajejo pečat hitrega napredka. Včasih so bili na Crešnjevcu samo kmetje, teh pa je danes že malo. Menda jih je še samo okoli deset. Med njimi so tudi Brglezovi, kjer imajo dvojčici Anica in Martina. Njihova hiša stoji v središču vasi. Čeprav zunanost podoba hiše z gospodarskim poslopjem napoveduje kmete, red okoli nje, še bolj pa njena notranjost preseneča in podira tradicionalno predstavo o kmečkem življenju. Dvojčkini starši so znani s pametnim gospodarjenjem zaživeti lepo življenje in vnesti v svoj vsakdan vse tisto, kar je bilo še do pred kratkim pri kmetih skoraj pojem.

Anica in Martina sta se rodili 20. julija 1967. leta. Doma so bili silno presenečeni, ker ju zdravnik sploh niso napovedali. Imata še sestro Ido in brata Janka. Že pred njunim rojstvom sta Ida in Janko pričakovala sestrico in se je veselila. Le za ime se nista mogla sporazumeti. Sestra je hotela Anico, brat pa Martino. Ob rojstvu dvojčic sta bila oba zadovoljna. To je bilo dela okoli malih deklic! Vsi so ju hoteli varovati in skrbeti zanju.

Zdaj sta že postavni in pogumni deklici. Ob obisku sem si ogledal njune najljubše igračke, kaj bi bile drugega kot punčke, pravo šolsko torbo, v kateri imata svoje šolske stvari in lepo pobarvane risanke, in igro človek ne jezi se, ki jo znata že prav mojstrsko igrati. Ko sem malo podvomil v pravilnost njune igre, sta me takoj razorožili, ko sta mi začeli šteti: do devetnajst je šlo brezhibno, le dvajset si še težko zapomnita. Tudi pesmic znata gotovo več kot jaz, sta zatrjevali. Če me ne bi posekali s štetjem, bi verjetno podvomil, tako pa nisem, ker pač nisem pri boljših pevcih. Pri Brglezovih imajo včasih doma prave koncerte. Mama, sestra Ida in dvojčici prepevajo, da je veselje.

Ker sta si zelo podobni, sem ju vprašal, kako ju bodo ločili v šoli. Anica se je ob tem hudomušno nasmehnila in pokazala name. „Po čem pa se vi razlikujete od drugih?“ Nisem je takoj razumel. Tudi smehla vseh domačih ne. Šele čez čas sem uganil, kam Anica meri. Tudi sam sem se začel smejati. Dobra volja me je potem spremljala vse do doma. Da pa bralci ne boste v dvomnosti, naj vam povem, da je Anica ob vprašanju o razpoznavanju v šoli mislila na levičarstvo. Ko sem si zapisoval, je opazila: oba sva levičarja, piševa z levo roko. M. M.

JASMINA IN JARMILA PREDOJEVIČ

Zanju sem zvedel v pogovoru z njunim očetom, ko je omenil, da ima tudi on dvojčici. V nedeljo, ko sem jih obiskal, so bili vsi doma. Jasmina in Jarmila sta rojeni 2. oktobra 1966 v Ptujju in sedaj stanujeta v Ciril-Metodovem dreveredu 5/III. Imata še brata Milivoja, ki je leto dni starejši in obiskuje prvi razred osnovne šole.

Jarmila je že od svojega rojstva dalje večja od svoje sestrice, vendar sta si po barvi las, oči in po potezah obraza zelo podobni. Ravno zaradi njune razlike v višini jo domači, kakor ostali prijatelji zlahka ločijo.

SILVA IN SILVO LUKNER

Rojena sta bila 2. julija 1964 v varaždinski bolnišnici. Sta edina otroka v družini Ivana in Alojzije Luknar iz Obreža. Sedaj obiskujeta 2. razred osnovne šole v Središču ob Dravi. Njun oče in mama sta povedala, da sta z njima zelo zadovoljna. V šoli sta dovolj pridna. Silva ima rada slovenščino, Silvo pa je boljši v matematiki. Oba rada čitata, le da se Silvo hitreje utruji, ker nosi očala. Silvo je bolj živ, njegova sestra pa bolj plaha, zato je tudi „komanda“ v njegovih rokah. V takih primerih se Silva sploh ne prepira, ampak odide na obisk k dedku ali pa k babici. Tam ne ostane dolgo, saj hitro pogreša brata.

Tudi sicer sta zelo pridna. Sedaj je mama pričela hoditi v službo, zato morata postoriti tudi kaj po hiši. Problemov ni. V kratkem času sta se naučila pripravljati zajtrk, pospravljati stanovanje, pomiti posodo itd.

Učita se vedno skupaj. Imata dokaj lepo navado, da najprej naredita domače naloge, potem pa je na vrsti žoga, sedaj pozimi pa sankanje. Silva se je šele sedaj pričela zmanjati za pupike. Silvo je tudi dober risar. Vse razen pisanja dela z levo roko. Oba hodita že drugo leto k nemščini, ki se je tudi pridno učita. Silva se je pričela tudi sukati okrog štedilnika in zna že kaj

malega skuhati (npr. kavo), oba pa zelo lepo kvačkata – vodi pa Silvo. Njuno življenje je že do sedaj potekalo brez kakšnih večjih pretrsov. Njun oče in mama skrbita, če otroka prideta tudi malo v svet. Doslej največje doživetje (lansko leto) je bil obisk živalskega vrta v Zagrebu in ogled letališča, kjer je prvič videla letalo čisto od blizu. Obiskala sta tudi Titovo rojstno hišo v Kumrovcu.

Na prometne znake se sila dobro spoznata. Njun oče je poklicni šofer, vendar mora, ko se peljejo na izlet s fičkom, poslušati njune pripombe. Tako je npr. prometni znak omejitve hitrosti, oče mora v natančno upoštevati, sicer ga pokarata.

Letos bosta v počitnicah skupaj očetom in mamo odšla na morje, tega se že sedaj zelo veselita. Ko oče več ne bo vozil z avtom v kolpa bi oba rada imela vsak svoje kolo.

sujeta simbole, črte in črke. Po poti se je Jasmina naučila tudi brati. Ko pride brat Milivoj iz šole doma mu sestrici takoj preiščeta torbo, da vidita, kaj je novega naredil v šoli. Kar ve on, to želita vedeti tudi oni dve.

Jasmina je zelo živahna in doter se ne da ničesar narediti, da ne bila zraven, da bi videla kako to in če bi lahko kaj takega tudi naredila. Pri vsakem delu počasi sodelovati in pomagati. Naučila se že voziti kolo, čeravno je bilo njeno znanje potrebnih mnogo padcev bušk.

Jarmila je bolj mirna, preudarna in zadržana. Vedno se družita s prijatelji in medsebojno sta tako navezani, da pri stari mami še ni nobena ostala, ker ima ta prostor le za dve. Če je doma kaj narobe in če sta to krivi obe ali katera sama, se ne ničesar zvedeti, ker se ne izdajata. Obledeni sta v enake obleke, ki medsebojno ločita po znamenju, katera jima mama našije na oblačila. Oblačila kupujejo po Jarmilini mami, ker je nekoliko večja. Če je obleka prav njej, bo prav tudi nekoliko manjši Jasmini. Se vedno se spopadajeta, ko jima je nekoč njuna prijateljica Natalija rekla: „Vidite nista dvojčici, ker imata različni predpasnike“. Sedaj se oblačila polnoma enako. Svoj ostali prave čas preživita v skupni igri, vendar Jasmina zelo rada pridruži svojemu bratu, ker je mnogo bolj živega od mirne Jarmile. Imata sanjske sedaj, ko sta si ogledali evropsko prvenstvo v drsanju, si želita drsalke, vendar bi, ker je leto zima bolj muhasta, bilo najbolje, da bi se odločili kar za kotalko. Imata pred blokom kar precej mernega prostora za kotalkanje.

Mama vse do njunega rojstva ni vedela, da se bosta rodili dvojčici. V očetovem sorodstvu pa so že imeli dvojčke. Ker je družina tako nepričakovano narasla, je morala njuna mama pustiti zaposlitev, kajti s tremi otroki, skoraj enake starosti, je zelo mnogo dela. Sedaj dvojčici dvakrat tedensko obiskujeta dverno „malo šolo“. Zelo radi riseta in pišeta. Njuni risalni bloki so polni lepih pastelnih in akvarelnih risb. Obe že poznata velike tiskane črke, čeravno jih tega ni nikdo učil. Brati sta se naučili iz bratove čitanke, iz katere kar po lastni iniciativi prepri-

Miroslav Berta - mojster slovenske narodne glasbe

M ojo pozornost je pritegnil že pred nekaj leti, ko je med svojim potovanjem po Sloveniji obiskal Ptuj, prijazen mož srednjih let, ki je imel velik smisel za humor. Takrat se je želel povezati z mladimi ansambli narodnozabavne glasbe, da bi z njimi sodeloval in jim pomagal, vendar se je večina smatrala za „predobre“, da bi takšno ponudbo sprejela. Miroslav Berta ni izgubil volje in je še naprej nadaljeval z delom na področju slovenske narodne glasbe in ohranjanju njenih pravih značilnosti, ki so jih zaradi nestrokovnega pristopa današnji ansambli tako popačili ali opustili. Večkrat je prišel v Slovenijo, da mu je uspelo spoznati pravi temperament našega naroda. Danes ga skoraj celi Zagreb pozna pod imenom Berta Slovenec, čeprav je na področju resne in baletne glasbe ustvaril mnogo več.

Leta 1970 je Združenje muzičara Hrvatske zaščitilo avtorske pravice za njegov prvi samostojni album slovenskih valčkov in polk, ki jih je založila Edicija Akordi, ker že po stari navadi med slovenskimi založniki za kaj takšnega ni bilo zanimanja. Ta album so samo v Hrvaški in Srbiji prodali v nakladi 3000 izvodov, imajo pa ga tudi mnogi Slovenci. Celo v ptujski glasbeni šoli poučuje harmoniko iz njega. Berta ima velik smisel za kompozicijo, harmonijo in aranžiranje in prav težko bi na tem področju našli nekoga z enakim talentom. Po vsej verjetnosti je trenutno tudi najboljši harmonikar na klavirski harmoniki ne samo v naši narodni glasbi, temveč tudi v zabavni, kajti dolga leta je bil ravno na tem instrumentu solist revijskega orkestra RTV Zagreb. Večinoma igra samo svoja dela, letos pa se je odločil, da bo za harmoniko predelal originalne slovenske pesmi, ki so se pri nas peče v času od leta 1800 do 1900. Tudi to delo bo verjetno prava mojstrovina in upajmo, da bo ta album izšel v Sloveniji, ker bi bil dejansko prvi te vrste pri nas in hkrati bi bilo za naše založnike tudi to zelo sramotno, da morajo za slovensko kulturno dediščino skrbeti Hrvati in njihova založništva.

Napisal je tudi svoj že drugi album slovenskih valčkov in polk, za katere jim je slovenska imena napisal napovedovalec radia Ptuj, Marjan Šneberger. Če bo po sreči, bo drugi album opremljen tudi s pevnim tekstom, prav tako pa bo opremljen s tekstom še enkrat izšel prvi, morda celo združen z drugim delom.

Berta je v Zagrebu, kjer živi, osnoval tudi kvintet, ki bo pod njegovim vodstvom poskušal pristopiti slovenski narodni muziki strokovno brez vsakršnih poenostavljenih šablon, po katerih sedaj igrajo slovensko narodno kvazi-glasbo. Vadijo že dober mesec dni, dvakrat tedensko na njegovem domu v Kranjčevićevi 38. Obiskali smo ga člani novo osnovanega ansambla v Ptuj, in smo ostali toliko časa, da smo prisostvovali tudi njihovim vajam. Tam sem spoznal Gershwinov izrek, ki pravi: „Veliki glasbeniki so vedno skromni in preprosti.“ Bilo pa je nekako tako: Pozvonilo je in vstopil je starejši bradat gospod z veliko leseno škatlo v roki, v kateri bi bilo prostora za violončelo.

Komponist Miroslav Berta

lo. Pozneje sem videl, da je bila v njem kitara, ročno izdelana v Grčiji iz pravega mahagonija. „Zdravo mojster profesor, kak je, ali nisi nekoliko prehitel,“ ga je pozdravil v šaljivem tonu Berta in mislil sem, da je to eden izmed njegovih znancev, ki je prinesel kitaro za vajo. Pozneje se je izkazalo, da ta Zagrebčan ni nihče drug, kot Aleksander Bubanovič, eden najboljših jugoslovanskih kitaristov zraven Slavka Preka iz Ljubljane. Bubanovič je naš najboljši jazzist in igra kitaro nad dvajset let. V Italiji je študiral glasbo in tam diplomiral na kompoziciji. Mnogo let je delal in živel v Britaniji, sedaj pa je glasbeni predavatelj v Zagrebu. Piše glasbo za filme in risanke in seveda že za gledališče, predvsem za otroško. Pri orkestru RTZ je igral deset let in morda še več. Seveda ne igra samo kitare, temveč mu je za skladanje najbolj primeren klavir.

Nekaj minut za njim je prišel drugi z navadno delavsko torbo v roki, kakor da bi si nesel malico na delo. Da je glasbenik, mu sploh ne bi prisodil. Tudi ta je zelo vesele narave in ko je rekel, da bo iz svoje torbe potegnil frulo, je to v resnici bil selmerjev klarinet. Klarinetist Štefan Cimperšek pravi, da je njegov ded doma iz oklice Ptuj in da ga slovenska polka privlači zato, ker jo ima v krvi. Je profesionalni glasbenik, ki igra klarinet in saksofon in se ukvarja z glasbo nad trideset let. Je profesionalni član HNK (Hrvatskega narodnega gledališča).

Pozneje sta prišla še baritonist Mijo Dvorščak, ki je doma iz okolice Ormoža, poročen s Prekmurko, ki že več let živi v Zagrebu, kjer je kot profesionalce zaposlen pri HNK. Pozavno in bariton muzičar je devet let. Trombentač Ivice Podgorski pa je izjemoma Zagrebčan, ki redno igra že več kakor dvajset let in to več ali manj dobro skoraj vse instrumente. Ima glasbeno akademijo in se z glasbo ukvarja od svoje rane mladosti, ko je kot pobič priel igrali na veselicah in v lokalih. Tudi on je profesionalce pri HNK.

Ko so si pripravili instrumente in partiture se je začelo in ker se tudi sam ukvarjam z glasbo, lahko brez zadržkov rečem, da tudi naš ansambel Avsenik lahko sname kapo pred njimi. Vse melodije, ki so jih igrali, je napisal Berta in niti dve si nista bili podobni, še manj pa da bi lahko kdo rekel, da jih je napisala in režirala ista oseba. Pri nas so ansambli že tako monotoni in melodije tako podobne, da lahko že po prvih treh taktih lahko rečeš, to je Slak ali to je Henček. Eno izmed melodij so to popoldne zaigrali prvič, ker je Berta komaj izdelal partiture, torej prvič, vendar brez napake. Ker me je to dobesedno zmedlo, mi je Bubanovič rekel: „Tudi narodne muzike ni brez not. Tisti, ki si je napev izmislil, je prav gotovo imel glasbeno osnovo in znanje, čeravno je narod kasneje lepše napeve poenostavil in izvajal po posluhu. Ni reda v prometu brez prometnih predpisov, prav tako ni prave glasbe brez not.“

Na koncu mi je Miroslav Berta objubil, da bo kvintet prav kmalu

prišel na svoje prvo gostovanje v Slovenijo. „Začeli bomo v Ptuj, ker je Ptuj s svojim festivalom postal center te glasbe, kljub temu, da me je ravno eden ptujskih ansamblov najbolj razočaral. Niso vedeli, kdo sem in so mi celo svetovali, kako naj pišem, ker da tako ni pravilno. Zelel bi sodelovati tudi na ptujskem festivalu, če drugače ne, vsaj v žiriji, kajti slovenski narodni muziki sem posvetil ves prosti čas zadnjih pet let. Skoda, da Ptujčani ne izdajo vsako leto albuma narodnih popevk njihvega festivala, ker bi bil prav gotovo razprodan, verjetno še bolj kakor plošča. Leta 1970 je tak album z velikim uspehom natisnil nek hrvaški založnik, čeprav je bil slabo napisan in akordično slabo opremljen. Mislim, da vaši slovenski založniki kažejo pre malo zanimanja za slovensko narodno pesem, to je vendar vaše največje bogastvo, vi se niti ne zavedate, kako lepa je.“ Se mnogo zanimivega bi lahko napisal iz tega pogovora z njim.

Miroslav Berta se z glasbo ukvarja nad dvajset let. Ko je na srednji glasbeni šoli končal klarinet, se je vpisal na akademijo. Več ali manj dobro igra vse instrumente, zraven tega pa je odličan glasbeni teoretik. V zadnjih letih se je proslavil kot komponist na televiziji, gledališču in festivalih. Sestavlja tudi glasbeni učbenik za harmoniko, ker ga pri nas ni. Njegove tri celovečerne balete sedaj predvajajo na odrih gledališča Trešnjevka, nato jih bodo še v Reki in Osijeku. Velik uspeh je doživel njegova letošnja novoletna televizijska oddaja Klik-klak. On je avtor enajstih točk baletnega divertismana za oddajo Mendo Mendo-ovič, ki jo je predvajala RTV Zagreb. Prejel je priznanje in nagrado za uspelo glasbeno scensko delo, ki ga je podelila mednarodna žirija za Mornariške vragolije, ki so jih predvajali na šibeniškem mednarodnem festivalu. Z uspehom je sodeloval na festivalih v Krapini in Slav. Požegi in ima tudi svoja dela posneta na ploščah. Osrednja tema broadwayskega musicla Goslač na strehi je njegovo delo. Njegova muzika je znana tudi izven meja naše države. Imel je mnogo pogodb za snemanje, vendar jih ni nikoli izkoristil, ker je bil prezaposlen. Zaposlen je v zagrebškem gledališču komedij. Letos je sklenil, da bo to leto opustil vsa ostala televizijska baletna dela in da se bo posvetil slovenski in zagorski narodni glasbi.

Trgovsko podjetje »Povrtina« Maribor

Tržaška 111 objavlja

prsto delovno mesto

— trgovskega poslovođa-poslovođkinje
za poslovalnico v Juršincih.

Pogoj: trgovski poslovođa ali kvalificirani trgovski pomočnik.

Delo je za nedoločen čas.

Pismene ponudbe pošljite na tajništvo podjetja Maribor, Tržaška cesta 111 najkasneje do 28. februarja 1973.

naša pisma

KAJ NAJ MI PRINESE NOVO LETO

Ura je odbila polnoči in z veseljem smo prestopili prag novega leta, z novimi željami in z novimi nadami, da se nam bodo te želje uresničile.

Sama sem si zazelela več uspeha v solni in da bi mi novo leto vrnilo tudi očka, ki že dolga leta gara v tujini. Takrat, ko sem si sama to zazelela, sem se vprašala, kaj si želijo mnogi moji vrstniki po svetu. Nekateri si morda želijo kruha, drugi miru in tretji si morda želijo nazaj svoje starše, ki jim jih je pobrala kruta vojna. Ali nam bo lahko novo leto vsem ustreglo, nam izpolnilo naše želje? Meni morda, toda ali tudi ubogim Vietnamcem, ki si že tako dolgo žeje miru, ali bo tudi njim to novo leto lahko izpolnilo želje? Ali bo lahko vrnilo starše tem ubogim otrokom in jih nasitilo? Vse to se sprašujem in se bom spraševala do takrat, ko bo prišlo zopet novo leto in z njim nove želje. Takrat si bodo zopet mnogi zazeleli to, drugi ono. Njihove želje se bodo morda uresničile in bodo srečni, žal pa bodo ostali tudi takšni, katerih želja ne bodo izpolnjene niti letos niti naslednje leto. Ali se tudi ti lahko vesele novega leta?

Dragica Štruel, 6. a, OŠ
„Martina Koresa“, Podlehnik

KDOR DRUGEMU JAMO KOPLJE, SAM VANJO PA- DE

Moja stara mati je večkrat rada pripovedovala, kaj vse je v mladosti doživela. Otroci smo jo zelo radi poslušali, saj je znala vse povedati tako živo, da smo vselej nekako sami doživljali, kar nam je povedala. Zelo živo mi je ostala v spominu njena pripoved, kako je njen brat hodil nastavljat pasti, ko je v jeseni lovil polhe.

Nekega večera sta s staro mamo odšla v gozd, kjer je bilo mnogo bukev. Tam sta v votlini drevesa napravila vabe in nastavljala pasti. Ko sta se vračala domov, sta morala mimo sosedove hiše, s katerimi pa so bili že dalj časa sprti. Sosedov sin je pogledal iz za ogle za njima in jima s prstom zažugal. Stara mama in njen brat tega nista jemala resno, ampak sta pot mirno nadaljevala. Morala sta se prek grabe na drugi breg, kjer je bil dom stare mame. Ker je bilo že precej temno in pot spolzka, sta morala dobro paziti na stopinje. Brat je šel spredaj, stara mama pa za njim. Naenkrat se je za njima usul cel plaz kamenja in težkih ilovnatih grud. Na srečo sta takrat že prišla za domači breg, da jima ni bilo hudega. Vsa zadihana sta obstala, da bi si oddahnila od strahu.

Stara mati je bila mnenja, da se je sprožil plaz, ki ga je povzročilo deževje, a brat je mislil drugače: „Ne, to so nama pripravili sosedomi. Bos videla jutri, ko bo dan, ko bova šla pogledat, če se je kaj ujelo v pasti.“ In res, drugi dan, ko se je zdramilo, sta imela kaj videti. Na sosedovem bregu je že dalj časa bil velik česnjevit štor.

Cesnje je nekoč podrla burja in korenine so strlele na vse strani. Ravno ta štor je skušal sosedov sin prevaliti tako, da bi bil lahko ubil

oba: staro mamo in brata, a je imel pri tem nesrečo. Štor ga je pokopal pod seboj. Zlomilo mu je prsni koš, eno roko in nogo. Ostal je do smrti invalid in najbrž je mnogokrat obžaloval svojo hudobijo, ki se mu je hudo maščevala.

Res je, kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Dragica Sakešek, 7. a r.,
OŠ Podlehnik

ČEPRAV ENA SINICA, VELI- KO POMENI

Ob oknu sedi starec in čita knjigo. Čez čas ga predrami velik metej snega, ki ga veter zanese v okno. Nekaj časa strmi v okno, a spet zapiha nov veter in sneg odnese.

Ze starec obrne svoje misli v knjigo, ko ga predrami rahel udarec v sipo. Ozre se in vidi, da na okenski polici leži drobna sinica. Njena krila so zmrznjena in nimajo več tiste barve, ki jo imajo poleti. Starcu se sinica zasmili. Hitro stopi v šrambo in vzame zrnce. Natrosi ji ga na okensko polico. Sinica zrno pozoblje, hvaležno začivka in odleti. Ti obiski so se ponavljali dan za dnem. Starec se temu privadi in si s tem krajša čas.

Kot ponavadi je sinica spet neko popoldne priletela na okno. Starec ji natrosi zrnce. Medtem ko ga sinica zoba, ji starec na drobno tačko natakne svetlikajoč se srebrni obroček, ki mu ga je podaril njegov sin, ko je odšel v partizane. Ko sinica zrnce pozoba, odleti z okenske police.

Zunaj je pihal mrzel veter, ko se je Peter, starčev vnuk, vrnil iz šole.

„Dober dan, dedek!“ je pozdravil. „Poglej, kaj sem našel! Po poti domov sem v snegu našel drobno sinico. In na nogi ima srebrn obroček. Prav takinega, kot ti ga je dal moj oče, preden je šel v partizane. Le kdo ji ga je nataknil na nogo? Veš, dedek, nekdo jo je ustrelil s fračo. Mrtva je.“

Ze ko je dedek slišal za srebrn obroček, ga je obsel tesen občutek. Ko pa je slišal za besedico „mrtva“, se je zmedel do konca. Dvignil je glavo iznad knjige. Njegove oči so obstale na mizi, na kateri je ležala sinica. Vedel je, da je to tista sinica, ki je vsako dopoldne prišla na okno in mu krajšala čas. Obrnil se je in pogledal skozi okno. A okno so prekrili svetlo modri oblaki. Sredi njih je sijalo sonce. V svetlobi je ležala sinica. Prav takrat ji je iz ljluna kanila kapljica krvi in se razlila po rumeni ploskvi. Ta čudni prizor je prekrila črna zavesa. Nato je dedu izginila izpred oči. Ded je stopil k mizi in vzel sinico v roke. Peter, ki je sedel na klopi ob mizi, je ves čas začudeno gledal. Ded je odšel s sinico ven in jo zakopal v sneg. Iz oči mu je kanila solza in mu počasi polzela po licu. Vrnil se je v hišo, sedel ob okno in čital knjigo.

Starec je vedel, da mu je sinica pomenila največ v življenju. In zdaj ne bo nikogar, ki bi mu krajšal čas. Zaradi prevelike osamljenosti in žalosti je izgubil ljubezen do knjig in ljudi. Postajal je slabotnejši. Zgrudil se je na okensko polico in tam obležal.

In nekega dne je ostalo prazno tudi okno. A prav tistega dne je skozi oblake posijalo sonce in ogrelo naravo. Blizala se je pomlad. Vendar je bila revnejša kot prej, čeprav je manjkala le ena sinica.

Ivica Pučnik, 7. 4.
OŠ Pohorski odred
Slov. Bistrica

UDARILA JE STRELA

Približevalo se je hudo neurje. Grozili so črni oblaki. Močan vihar je sunkovito raznašal razne predmete na vse strani. Stara drevesa so škripala in se lomila v strašni burji. Začelo je bliskati in grmeti. Čez nekaj časa se je ulila ploha. Vmes je močno bliskalo in grmelo. Nevhita še ni dolgo trajala, ko se je nenadoma močno zabliskalo in zagrmelo. Strela je udarila v sosedov hram. Vsi so kričali. Zbrali so se sosedje, da bi ubranili hlev pred ognjem. Polivali so vodo, nič ni pomagalo. Gorelo je dalje. Zgorelo je vse, čeravno je hudo deževalo. Zalostni sosed je moral odgnati živino v bližnji sosedov hlev, vendar je bil srečen, da je rešil vsaj živali.

Anica Gabrovec, 5. a,
OŠ Martina Koresa,
Podlehnik

PESNIKU PREŠERNU

„O Vrba, srečna, draga vas domača...“

V teh in mnogih besedah je Prešeren izrazil ljubezen do svoje rodne vasi. Le komu bi bil lahko izrekel še tako odkrite besede?

Bil je zavržen revež sredi množic preprostih slovenskih ljudi. Ljubil jih je, toda bil je sam proti močnim gospodi, ki je hotela strati ponos Slovenca.

Mora malega slovenskega naroda se je zivala tudi v njegovo srce in ga dusila. Polnila je njegovo dušo in premagovala njeno trdnost. Iz trpljenja so se porodile misli prostosti. Zival jih je na papir. Kakšne so bile njegove pesmi! Spodbujal je svoje rojake in kazal življenje v bodočnosti, do katerega je bila s trnjem porasla pot. A treba jo je premagati! Trnje je treba izkrciti in potepati korenine, ki so klile iz leta v leto. In prasta bo pot do zmage. Tudi temu malemu slovenskemu narodu.

Toda te svetle napredne misli niso prodrlje med ljudi, katerim jih je hotel Prešeren podariti. Ostale so na belem papirju nerazkrite na cenzurah, kjer so jih nemčurji zavračali: „Pohujšale bodo ljudstvo“ so menili. Oh, ko bi njegovi rojaki vedeli za to! Šli bi po poti, ki jim jo je nakazoval njihov rojak. In če bi prišla hvala iz ust ljudstva, bi ga zadovoljila. Srečen bi bil. Spoznal bi, da se mu je uresničila velika želja: koristiti svojemu narodu. Tako pa je ostala v njem večna praznina nezadovoljenja. Njegove koprneče želje ljubezni do domovine so v steptani in strti duši zamle. Trudeč se človek ni bil deležen pohvale!

Pa po dolgih letih?!

Ko bi se živel, naš junak! Slišal bi svoje pesmi, ko so donele po gozdovih in vzbujale samozavest. Slovenščina se je razcvetela v lep rdeč cvet, tako lepa se jim je zdela. Bila je njihova! Vsem so znane besede:

„Žive naj vsi narodi, ki hrepeno dočakat dan, da, koder sonce hodi, preprij iz sveta bo pregnan, da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak!“

Spoustujemo tvoje besede, Prešeren! Vzeli smo si jih za cilj. Dosegli smo ga!

Oh, koliko smo ti dolžni! Le kakšno zahvalo naj ti izrečemo, le kakšno plačilo naj ti izplačamo, da ti poplacamo za temelje, ki si nam jih postavil? — Ni plačila. Iz naših src pa lije hvaležnost tebi, Prešeren in ti polni temno praznino, v katero žarek svobode nikoli ni posvetil!

Ivica Pučnik, 7. 4.
OŠ POHORSKI ODRED
Slovenska Bistrica

Stara pesem o cestah

Čeravno prave zime in hudega mraza sploh še ni bilo, je večina naših asfaltnih ces v zelo slabem stanju. V samem mestu Ptuj je najslabšem, v skoraj nevoznem stanju Osojnikova ulica, ki vodi do železniške in avtobusno postaje. O takšni cesti ne gre kritizirati samo cestne službe, ki vsaj začasno zasiplje cestnih jam, temveč je krivke vreden tudi projektant in graditelj asfaltnih cestnih prevleke, ki je nekaj letih popolnoma razpadel. Kljub nekajkratnim popravilom Gramozna podlaga cestišča je praznina, ki pravega odtoka vode, ki ob deževju in zimi zbira na cestiščih, in ob njem, prav tako še vedno urejen pločnik za pešce, da morajo ob slabem vremenu preskakovati mlakuže in gaziti po blatu in to samemu centru mesta! Tih kratkih neurejenih petdeset metrov cest, naredi na tujca, ki pride v Ptuj vlakom, ali z avtobusom zelo neprijeten vtis. Predvsem bo to prišlo izraza pri ptujskem karnevalu, ki bodo Ptuj obiskali tisoči tujcev.

V nič boljsem stanju ni cesta med Ptujem in Mariborom, kjer v zadnjem tednu vozniki prikazujejo svoje sposobnosti v slalomu, ko se izogibajo cestnih jam. Če bo tako v kakšen dober teden in če se cestna služba ne bo zanimala za ceste tudi v petek popoldne, v soboto in nedeljo, se bo zgodilo tako, da v počasi ne bodo nekatere problematične in prometno obremenjene ceste ločile več od njiv. Dovolj samo en dan zanemarjanja okvarjenega cestišča, recimo kakšno soboto ali nedeljo in nastane lahko več milijonska škoda, do katere predni oskrbi cestišča ne bi prišlo.

HUMOR

Novinec — pilot je prvič letel na sovražnimi postojankami, ko opazil, da ga protiletalski topovi obstreljujejo.

„Hoj, kapitan,“ je zaklical mikrofon, streljajo na nas!“

„V redu, fant,“ je odgovoril kapitan, „to smejo“.

Dva frajerja sta vstopila v veliko no, ker je močno deževalo v moderno galerijo. Ko sta prišla dvorano divje abstraktnih kipov, prvi prestrašen prijatelj prijatelja rokav:

„Brž, izginiva,“ je zašepetal, „cer bodo spet rekli, da sva to mi zakrivila!“

Člana nadvse odličnega kluba brala najnovejši stenski napis: PAKE NAŠIH BRATOV PIŠEMO PESEK, NJIHOVE ZASLUGE NA SPOMINSKE PLOŠČE.“

Ta trenutek je na dvorišču glasno zaropotalo. „Kaj je to?“ vprašal prvi.

„Menda,“ je odvrnil drugi, „to nje, ki je spet pripeljal novo zalpska.“

Dve sosedi modrujeta na stopnišču:

„To leto bo gotovo nesrečno, je padlo ravno na petek.“

„Jaz pa pravim, da bi bilo slabše, če bi se začelo trinajste.“

Zdravnik: „Ali nočete jesti zdravilo? Ah, pijte ga vendar mislite pri tem, da je vinček!“

Pacient: „Če je tako, potem pij rajše vino in si mislim, da zdravilo!“

rezervirano za lujzeka

DOBER DEN FSEN FKUP!

V mojen kajiri se je nobrało že eko poste, da neman plača, da bi ran se jas, gnes grenija živleje s vojimi storijami. Besedo no guč mo lali gnes najpret Davorini iz rlekije. Tak piše:

Pozdroleni Lujs!

Gdo dobin Tednik v roke, najpret ogledan tvoj kot, ker pa sen tudi dovec, me zanimlejo zenitne podube. Na žalost pa je totih zlo malo. Ne ven, so ze fse ženske na sten sveti zapezecane ali pa je tumi zrok kaj drugega. x Duma sen iz lovenskih goric iz tistega kraja, ki remore največ goričnih ceplorof, oleti največ trsnicarov, v jeseni pa največ pijoncof, pozimi pa se regulari na vrsto pridejo. V totih asih krajih rose prima šmarnica pa udi doboj sortno bbelo vino. Ce se aj zastopi na zemlepis, boš vena hko prestima, za kerj kraj gre... jvin svojo samotorsko živleje, ki en se ga ze navola pa sen to enkrat klena, da mo se ožena. Zaj pa je rota problem, kero no kokšno gvesto si naj zberem. Saj veš, da je z tnskami glih tak kak, če kupiš sterijsko srečko. Fčosik kaj zadeš, novadno pa nič. Dugo sen tuhta o pretuhtova pa sen se odloča, da i mi najbolj odgovarjala Ciganka. Naj ves Ciganke so fejšt ženske, majo je črne lase, črne oči no „vroče“ kak sam peklensček. To pa se eje fse. So tudi tak boj posvetne mnske, ki grejo okoli na fehto no tarsikaj dobijo. Veš, to bi pa meni lih praš prišlo, saj sen zaj na stora da veški revez grotja. Eno man že ik naspul nastimano. Duma je iz tekurja. Ime ji je Ilonka, jas pa in jo prekrsta v Esmo, to bi se po isen reklo EVA. Tota Eva pa neje e prva no ne tazodja grešnica na eti. Gdo mo doba pokojnino za pre kmete mo si najpret kupa čoli no šrajbmašino, ke mo ti hko pisa v tvoji rezervirani kot, kak u se kaj mela.

Lepo te pozdrolva Davorin iz lovenskih goric.

Pozdroleni Davorin!

Tvojo prvo pismo je joko razveselilo. Celega ti nesen moga objaviti, saj blo je malo predugo pa tudi neke ocvirkov blo je premastnih v tvojen pismi. Tak približno sen pogrunta, v kerem kraji si duma, če se ne tomin pa si ti tisti, ki si zodič objava v Tedniku svojo zenitno ponudbo. Pišeš, da si vdovec no prevzitkar, ki živi samotno živleje. Jas ti privoščin eno dobro žensko, ki de ti na stora leta pomogala pregajati samoto v hihiši. Pišeš, da bi najrajši meja za svojo bodočo ženo Ciganko. Vidin, da maš dober žmah. Če boš kero doba ali ne, ne vem. Ce se nede nibena jovla na tvoj oglos, ti priporočan, da malo po svoji-vesi pogledaš, lekič de se le najšla se kokšna stora devica za tebe. Nič mi nesi napisa, kokšna more biti voja izvoljenka stora ali mloda, debela ali sloka. Jas ti po svojih izkušnjah poven, da je s store kvokle tudi dobra župa, samo malo duže jo moreš „kuhati“. Saj ves kak je z mladimi, da rede prek kraz plot skočejo.

Pišeš mi tudi, da boš si najpret, gdo boš doba kmečko penzijo kupa očoli no šrajbmašino. Očoli ti resen priporočan, se posebno zaj, če si resen nevesto išes. To je resen ena vejka loterija, kak mi son pišeš. Glavne premije tak ali tak neboš doba. To sen meja samo jas tokšno srečo, da sen doba „poglovni“ dobitek, saj ves kak mislin, gdo me Mica s kokšno burklo po glovi fčesne tak, ke zvezde vidin pa če glih vuni sunce sveti. Pa kaj si čen, rokšno je pač živleje na toten puklasten sveti. Jas man seveda svojo ženico zavolo toga glih tak rad, seveda pa tudi drugih ne sovrožin.

Davorin, dobro se mej no mi še kaj piši.

Drogi brojci, kak vidite nan že pomlod na dveri trka. To se najboj vidin na naših posodranih pa tudi asfaltiranih cestah, ki so že v spomladansken cvetji. Sneg, ki je pred lukje doj zadelja se je odjala, zaj po so po ceste v tisten stili „sama jama“.

Srečno, vaš Lujs.

radijski program

NEDELJA, 18. FEBRUARJA — 6.00–8.00 Dobro jutro — vmes 6.05 Poročila; 6.30 Poročila — EP; 6.50 Za vas; 7.00 Poročila; 7.20 Poročila EP; 7.30 Za kmetijske proizvajalce; 7.50 EP; 8.00 Poročila — Radijski in TV spored; 8.05 Radijska igra; 8.50 Skladbe za mladino; 9.00 Poročila; 9.05 Srečanje v studiu 14; 10.00 Poročila; 10.05 Še pomnite, tovariši! 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.45–13.05 Poslušalci čestitajo — vmes ob 11.00–11.15 Poročila; 11.50–12.00 Pogovor s poslušalci; 12.00–12.10 Poročila; 13.00 Poročila; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Domači ansambli; 14.00 Poročila; 14.05 Operne melodije; 14.30 Humoreska; 14.50 EP; 15.00 Poročila; 15.05 Sportno popoldne; 17.00 Poročila; 17.05 Radijska igra; 17.58 Glasbena medigra; 18.00 Radijski radar; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Glasbene razglednice; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.00 Poročila; 22.20 Zaplešite; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturno; 23.15 Jazz; 24.00 Poročila.

VSAK DELAVNIK je zjutraj naslednji program: 4.30–8.00 Dobro jutro — poročila — vmes ob 5.00 Poročila — Obvestila; 5.30 Poročila — Za vas; 5.45 EP; 6.00 Jutranja kronika; 6.30 Poročila; 6.50 Rekreacija; 7.00 Poročila — Dobro jutro, otroci; 7.15 EP; 7.25 Poročila — Radijski in TV spored; 7.45 EP; 8.00 Poročila.

PONEDELJEK, 19. FEBRUARJA — 14.00 Poročila; 14.10 Amaterski zbori; 14.30 Poslušalci čestitajo; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Lahka glasba; 16.00 Vrtljak; 16.40 Orkester Montematti; 17.00 Poročila; 17.10 Glasbeno popoldne; 18.00 Poročila; 18.15 Zabavni zvoki iz vzhodnoevropskih dežel; 18.35 Interna 469; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Ansambel Borisa Franka; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Ob 100-letnici rojstva Fiodorja Ivanoviča Šaljepina; 21.00 Prenos 500-letnice rojstva Nikolaja Kopernika iz Pariza; 22.00 Poročila; 22.15 Jazz; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturno; 23.15 Popevke; 24.00 Poročila.

TOREK, 20. FEBRUARJA: 14.00 Poročila; 14.10 Glasba vam pripoveduje; 14.30 Ansambel Juergen Ingmann; 14.40 Na poti s kitaro; 14.55 EP; 15.00 DOgodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Melodije; 16.00 Vrtljak; 16.40 Naš podlistek; 17.00 Poročila — posebna obvestila; 17.10 Simfonični koncert; 18.00 Poročila; 18.15 V torek nasvidenje; 18.45 Svet tehnike; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10

Obvestila; 19.15 Fanti treh dolin; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik I. programa; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Premiera; 21.30 Lahka glasba; 22.00 Poročila; 22.15 Popevke; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturno; 23.15 Skladatelj Marjan Kozina; 24.00 Poročila.

SREDA, 21. FEBRUARJA — 14.00 Poročila; 14.10 Komorni zbor; 14.30 Poslušalci čestitajo; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Recital Jožeta Pogačnika; 16.00 Vrtljak; 16.40 Londonski filharmonični orkester; 17.00 Poročila; 17.10 Glasbena galerija; 17.45 Jezikovni pogovori; 18.00 Poročila; 18.15 Glasbene vinjete; 18.30 Naš razgovor; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Glasbene razglednice; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Komorno glasbeni studio — v odmoru; Kulturni globus; 22.00 Poročila; 22.15 Jazz; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturno; 23.15 Jugoslovanski pevci; 24.00 Poročila.

CETRTEK, 22. FEBRUARJA — 14.00 Poročila; 14.10 Mladina poje; 14.30 Sestanek instrumentov; 14.40 Enajsta šola; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Uverturi Petra Iljiča Čajkovskega; 16.00 Vrtljak; 16.40 Naš podlistek; 17.00 Poročila; 17.10 Po željah poslušalcev; 18.00 Poročila; 18.15 Orkester RTV Ljubljana; 18.30 Iz kasete produkcije RTV Ljubljana; 18.45 Znanstveniki pred mikrofonom; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Ansambel Jože Privsek; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik I. program; 20.00 Četrtek večer; 21.00 Literarni večer ob 50-letnici smrti pisatelja Ivana Tavčarja; 21.40 Glasbeni nokturno; 22.00 Rojakom po svetu; 22.15 Popevke; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturno; 23.15 Simfonični orkester; 24.00 Poročila.

SOBOTA, 24. FEBRUARJA: 14.00 Poročila; 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Operni pevci; 16.00 Vrtljak; 16.40 S knjižnega trga; 16.55 Glasbeni intermezzo; 15.40 Poročila; 17.10 Ansambel Iron Stars; 17.20 Gremo v kino; 18.00 Poročila; 18.15 Ob isti uri; 18.45 Naš gost; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Dobri znanci; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Plesni orkester; 21.30 Radijska igra; 22.00 Poročila; 22.20 Oddaja za naše izseljence; 23.00 Poročila; 23.05–01.00 S pesmijo in plesom v novi teden — vmes ob 24.00 Poročila; 01.00 Poročila.

Razpisna komisija uprave SKUPŠČINE OBČINE PTUJ

razpisuje naslednji prosti delovni mesti:

1. pisarniškega delavca za krajevno pisarno v Markovcih in
2. pisarniškega delavca za krajevno pisarno v Majšperku

Pogoj: Za obe mesti je potrebna srednja ekonomska ali administrativna šola in po možnosti eno leto delovnih izkušenj.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Pismene ponudbe, kolkovane z 2,00 din državne takse naj kandidati vložijo do 28. 2. 1973.

Prijavi je treba priložiti življenjepis, dokazila o dosedanjih zaposlitvah in zadnje šolsko spričevalo. Poskusna doba traja 30 dni.

Zlatoporočena Matilda in Jakob Fideršek iz Župeče vasi sta se poročila 11. februarja 1923 v Lovrencu na Dravskem polju. Jakob je rojen 5. julija 1884 v Lovrencu na D. polju, Matilda, rojena Murko pa 6. marca 1898 v Župečji vasi. Bivata v Župečji vasi 3. Foto: Petra Langerholc

tu spored

NEDELJA, 18. FEBRUARJA: 8.50 Kvartet Savski val in Trio Bahar; 9.20 Mestece Peyton; 10.12 Kmetijska oddaja; 10.55 Mozaik; 11.00 Otroška matineja; 11.50 Poročila; 11.55 Delavski amandmaji; 12.55 TV kazipot.

NEDELJSKO POPOLDNE: 18.00 Poročila; 18.05 Nenavaden primer Rudolfa Hessa; 18.55 Gonja; 19.45 Risanka; 19.50 Cikcak; 20.00 TV dnevnik; 20.30 3-2-1 in TV barometer; 20.35 Soferji; 21.20 Rezerviran čas; 22.35 Sportni pregled; 22.35 Poročila.

PONEDELJEK, 19. FEBRUARJA: 9.05 Odrpta univerza; 9.35 TV v soli; 10.30 Angleščina; 10.45 Nemiščina; 11.00 Osnove splošne izobrazbe; 14.45 TV v soli; 15.40 Angleščina; 15.55 Nemiščina; 16.10 Osnove splošne izobrazbe; 16.45 Madžarski TV pregled; 17.45 Zvonček plaček; 18.05 Risanka; 18.15 Obzornik; 18.30 Gvajana, dežela voda; 18.55 Mozaik; 19.00 Mladi za mlade; 19.45 Risanka; 19.50 Cikcak; 20.00 TV dnevnik; 20.25 3-2-1 in TV barometer; 20.30 Berni in Anita; 21.45 Kulturne diagonale; 22.35 Poročila.

TOREK, 20. FEBRUARJA: 9.35 TV v soli; 10.40 Rusčina; 11.00 Osnove splošne izobrazbe; 14.45 TV v soli; 15.35 Rusčina; 15.55 TV vrtec; 16.10 Osnove splošne izobrazbe; 16.40 Madžarski TV pregled; 17.45 E. Peroci; Muca Copatarica; 18.0 Risanka; 18.15 Obzornik; 18.30 Zbor Zarja iz Trbovelj; 18.55 Mozaik; 19.00 Nadomestilo za materino mleko; 19.20 S kamero po svetu; 19.45 Risanka; 19.50 Cikcak; 20.0 TV dnevnik; 20.25 3-2-1 in TV barometer; 20.35 Mi med seboj; 21.30 Nanavadne zgodbe; 21.55 J. Horwald: Stoletje kirurgov; 22.20 Jazz; 23.00 Poročila.

SREDA, 21. FEBRUARJA: 8.20 TV v soli; 11.00 Osnove splošne izobrazbe; 16.50 Madžarski TV pregled; 17.45 Mačkon in njegov trop; 18.10 Obzornik; 18.25 Na sedmi stezi; 18.45 Znanstveni metode v ekonomiki; 19.10 Mozaik; 19.15 Zabavna glasba; 19.45 Risanka; 19.50 Cikcak; 20.00 TV dnevnik; 20.25 3-2-1 in TV barometer; 20.30 Mali cezar; 21.50 Nogomet Španija-Grčija; 23.20 Poročila.

ČETRTEK, 22. FEBRUARJA: 9.35 TV v soli; 10.30 Angleščina; 10.45 Nemiščina; 11.00 Francoščina; 14.45 TV v soli; 15.40 Angleščina; 15.55 Nemiščina; 16.10 Francoščina; 16.45 Madžarski TV pregled; 17.45 V 80 dneh okrog sveta; 18.15 Obzornik; 18.30 Druščina Jehu; 18.55 Poljudno znanstveni film; 19.45 Risanka; 19.50 Cikcak; 20.00 TV dnevnik; 20.25 Kam in kako na oddih; 20.40 Četrtekovi razgledi; 21.30 Serijska oddaja; 22.20 Werner Egk: Kitajski slavček; ... Poročila.

PETEK, 23. FEBRUARJA: 9.30 TV v soli; 11.00 Angleščina; 14.40 TV v soli; 16.10 Angleščina; 16.50 Madžarski TV pregled; 17.45 Kuhinja pri violinskem ključu; 18.05 Risanka; 18.15 Obzornik; 18.30 Profesor Baltazar; 18.40 Vzgojni problemi; 18.50 Pet minut za boljši jezik; 18.55 Mozaik; 19.00 Kratak film; 19.15 Naš ekran; 19.45 Risanka; 19.50 Cikcak; 20.00 TV dnevnik; 20.25 3-2-1 in TV barometer; 20.30 Iz zakladnice slovenske književnosti; 21.40 XXI. stoletje; 22.05 Midem; 23.05 Poročila.

SOBOTA, 24. FEBRUARJA: 9.35 TV v soli; 11.00 TV v soli; 17.20 Maroško; 17.45 Obzornik; 18.00 Hokej Olimpija-Jesenice; 20.10 Cikcak; 20.15 TV dnevnik; 20.40 3-2-1 in TV barometer; 20.45 Zakaj bi veselo ne peli; 21.45 Humoristična oddaja TV Beograd; 22.15 Arsene Lupin; 23.05 TV kazipot; 23.15 Poročila.

SEDMINREST GODIŠNJOJ

Medium

DOC POMUS-SUMRAN

ČE-MU TI PO-CR-VE-NIŠ KAD NE-KI TI MO-MIK PO-KLO-NIT
 NI-VIŠ VE-KO-GO NAM-KA ODJE MI-SLI NA DRU-GU

ČE-MU TI PO-CR-VE-NIŠ KAD NE-KI TI MO-MIK PO-KLO-NIT
 NI-VIŠ VE-KO-GO NAM-KA ODJE MI-SLI NA DRU-GU

DRAG JE ČE-ZHGT SWOM, NE DU-VI NED TO-BOT STO-TI ŽI-VOT, STO-TI

ČE-LI VIJEK SE-DAM-NAŠT TI JE GO-DI-NA TEK R-KO

TEK JER TI NEZ-NAŠT TO JE LTV-BAN JOŠ DA LI DOŠ-RO I-LI ŽLO

AL' KAD ŠO-DI NA-MA DO-BE ČAS TI SAZ-VOT ČEŠ I TO PLA-ČES

TI, MIS-LEČ LTV-BAN-VU BOL DA NE-BO ČET-TI NI-KAD NE-ČEŠ MOC

PA-ČEŠ TI AL' ŽAR NE-ZNAŠ DA TMO GO TRE-NU-FA-NA SRET-NIH

JOŠ ČE DOČ. PRED TO-BOT UV-TEK JOŠ STO-TI ŽI-VOT, STO-TI ČE-LI

VIJEK SE-DAM-NAŠT TI JE GO-DI-NA TRK...

mali oglasi

PRODAM sobno omaro, mizico in dva naslonjača. Ptuj, Ormoška cesta 4, prtiličje levo.

PRODAM kompletno, dobro ohranjeno spalnico. Vprašajte vsak dan od 13. do 15. ure na Novi cesti 3, Ptuj.

TRICLANSKA družina potrebuje eno ali dve sobi do jeseni. Plača dobro. Naslov v upravi.

NUJNO POTREBUJEM posojilo 1500 din. V maju vrnem 2000 din. Naslov v upravi.

NA AVTOBUSNI POSTAJI v Ptuj je bila 2. februarja 1973 zgubljen moška denarnica z dokumenti na ime Anton Širovnik, Rogoznica 25, p. Voličina. Najditelja naprošam, naj najdeno proti nagradi vrne na gornji naslov.

MALI VINOGRAD, dobro ohranjen na žični nasad v Cirkulanah prodam. Naslov v upravi.

VPREŽNI KULTIVATOR, krožno brano za vprego ali traktor, puhalnik za krmo, nov in obračalnik zgrabeljnik (kombinirke), vsi stroji dobro ohranjeni, zaradi preusmeritve ugodno prodam. M. Hrگا, Ritmerk 16, p. Podgorci.

ČEBELARJI: Kompletan čebelnjak 8 kom AZ panjev, vsa potrebna orodja in ostale priprave ugodno prodam. M. Hrگا, Ritmerk 16, p. Podgorci.

HIŠICO z malo zemlje ali zemljišče v okolici Podlehnik kupim. Vinko Bele, Žetale 111 p. Podlehnik.

IŠČEM DEKLE, ki bi pazila na dva majhna otroka dvakrat tedensko vs dan. Plača po dogovoru. Milena Potočnik, Stritarjeva 1, Hajdina.

5 HA POSESTVA, hišo in gospodarsko poslopje na lepem kraju v Velikem Okiču v Zg. Leskovcu prodam. Naslov v upravi.

GRABLJE „far“, novejšega tipa in obračalnik na šest vil „bauc“, oboje na vprego prodam. Naslov v upravi.

STANOVANJE v Ptuj ali bližnji okolici kupim. Naslov v upravi.

PRODAM vinograd, 22 arov v Brezovcu 43 p. Cirkulane. Janez Črešnik, Markovci 10, p. Markovci.

90 DO 100 LITROV dobrega vina zamenjam za svinjo za zakol. Marija Fijačko, Zagrebška 17, p. Ptuj.

NA STANOVANJE sprejemem dva fanta. Zagrebška 23.

SLADKO SENO prodam. Orežje 8, Ptuj.

NUJNO IŠČEM sobo s posebnim vvhodom v Ptuj. Radko Pavlovič, Tehnoservis, Ptuj.

DNEVNO SOBO prodam. Poljanšek, Trubarjeva 7, Ptuj.

1. FEBRUARJA 1973 sem izgubila zlato zapetnico na poti od Narodnega doma do Zadružnega trga (Breg). Poštenega najditelja prosim, naj jo proti nagradi odda hišniku SO Ptuj, Srbski trg 1 ali PM, Ptuj.

PRODAM enostanovanjsko hišo. Ptuj, Vodova 8 (pri Ljudskem vrtu).

PRODAM 6-letno črno kobilko, težko 600 kg, in 11 mesecev brejo. Martin Lokar, Doljne Kartiljevo 21, p. 68216 Mirna peč pri Novem mestu.

TEDNIK izdaja časopisni zavod Ptujski tednik, Ptuj, Vošnjakov Urejevalni uredniški odbor. Odgovorni urednik: Anton Bauman. 123 četrtek. Tek. račun pri SDK Ptuj, št. 52400-603-30458. - Tiska Maribor Maribor, Svetozarevska ulica 14.

Ivo Robič je pravgotovo najpopularnejši jugoslovanski plesar. Čeravno ga je lažje slišati na radijskih postajah, kakor doma. Danes objavljamo eno njegovih najboljših melodij, s katero je pri nas pa tudi v tujini. Pel jo je v treh jezikih. Pravi naslov je Sedemnajstletni je Save the dance for mi (Zadnji ples rezane za mene) in je stara že nad štiri let. Bila je že mnogokrat prejeta je znana celo v baletni priredbi.

horoskop

OVEN: Zanimiva oseba v majhnem prostoru povedala v resnico. Naučite se ročnega delja bolj posvetite sorodnikom. Delate isto, prič z velikim veseljem ljubezen v lokalno.

BIK: V glavni in vedri boste občudovani. Na desni hiše ne hajte klubovati. Ubogi prinese tovariša, ki veliko Vreme bo ustrezalo vašim željam sestaneš s simpatijo.

DVOJČKA: Dokazali boste je imel prav. Ples v velikem prostoru prinese največje dosežke, km zmoreta dva. V terek se bo prevzeti naročilo za otroka. V in lepa obleka.

RAK: Dobrotno sitna sorodnam pomnoži imetje. Plaha postane agresivna; posreči drugo, ne prvo. Prijetna družba zbuži notranje veselje, ki bo do pomladi. Oditi se ne plača.

LEV: Osvraženi so sklenili vam bodo dali, zaradi priljubljeno nevarno vzeti darilo. Sile vesti bodo dobre. Siva napove hude stvari, res bo le ljubezni. Plačilo zaradi kart.

DEVICA: To, kar boste bo nekomu všeč, drugim Značajen sorodnik s severa pr uslugi. Te dni se boste pozre za tisto, kar vas zanima, nek precej časa čakal zunaj!

TEHTNICA: ričnete vplivi dve osebi; hitreje bo šlo pri že v nedeljo prinese dobrote. prodali in zaljubili se boste s Simpatija pomaga do zaslužke pozdrav z neprave strani.

ŠKORPIJON: Veselje postane v lokalno. Nekdo bo pove brez vas ne more. Prošnja za polno, zato se morate za Velik preobrat najbolj koristno mu zdravju. Pripravite se za

STRELEC: Ni nevarno, kar začelo, saj je podobno tisto, kar se bo pričelo v ned boste vzdržali zaradi olike. hišo pridejo večji prejemki: svojimi se boste močno povpre

KOZOROG: Mlad, duhovnik bo srčno dober. Vsak za tečaj, zato se vam žele združiti polniten največje želje. Med boste vodilni v družbi, v nastopu pa kavalirski. Besede jo.

VODNAR: V dolini, kje iskali navdihov, vam bo nek volje pomagal. Hišo svoje bosti boste videli v terek. Dan poveže prijateljske vezi. Z stvo zaradi preprečne nez

RIBI: Na dveh koncih gledali, če nekdo res tisto Opravljanje zaradi prevelike la poznanstev. Vase veliko sprejelo se eno simpatijo sklenete, kupite in razdelite